

3L
4592 m211, 5275m
227-1-7
208436

செங்குந்த மித்திரன்

மாதப் பத்திரிகை

தென்னிந்திய செங்குந்த மகாஜன சங்க வெளியீடு

இதனுள் பொதுநீதிகள், அறிவை விருத்தி செய்யத்தக்க பலவியாசங்கள், கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், சரித்திர ஆராய்ச்சிகள், வயித்தியக் குறிப்புகள் முதலான அரும்பெரும் விஷயங்கள் பிரசுரிக்கப்படும்.

அன்றியும், முக்கியமாக செங்குந்தரின் முற்கால தற்கால வருங்கால நிலைமையை, ஆராய்ச்சியுடனும் ஆதாரத்துடனும் விளக்கமாக எழுதி வரப்படும். ஆதலால், ஒவ்வொரு செங்குந்த குலமக்களும் உடனே சந்தாதாரராய்ச் சேர்ந்து மித்திரன் ஆதரித்து வருதல் வேண்டும்.

தபாற் கூலி உள்பட வருஷ சந்தா

இந்தியா, இலங்கை, பர்மா முதலிய இடங்கட்கு	1 8 6
பிலங்கு, சிங்கப்பூர் முதலிய வெளிகாடுகளுக்கு	2 0 6
தனிச் சஞ்சிகை ஒன்றுக்கு விலை அணா	0 2 6

குறிப்பு

இப்பத்திரிகையைக் கண்ணுறும் ஒவ்வொரு சகோதரர்களும் தங்கள் தங்களாளியன்றவரைச் சந்தாதாரராய்ச் சேர்த்து அனுப்புமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகின்றனம்.

இப்பத்திரிகையினால் வரும் உளவியத்தை ஏழைச் செங்குந்த மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுப்பதாக நமது சங்கத்தார் தீர்மானித்திருக்கின்றார்கள். அவ்வண்ணம் சென்னையில் இப்போதும் சில உயர்த்தக் கலாசாலை மாணவர்களுக்கு உபகரித்து வருகின்றார்கள்.

எத்த மாதத்திற் சேரினும் தைராதம் முதற்கொண்டே சந்தாதாரராகக் கண்க்கிடப்பட்டு அது முதலுள்ள சஞ்சிகைகளையும் சேர்த்தனுப்பப்படும்.

சந்தாதாரர்கள் அனுப்பும் கடிதங்களிலும் மணியார்டர்களிலும் அவரவர்களுடைய சந்தா நம்பரைக் குறிப்பிட்டு வெழுதுதல் வேண்டும். சந்தா நம்பர்கள் போடாத கடிதங்கள் கவனிக்கப்படமாட்டாது.

புதிய சந்தாதாரர்கள் அனுப்பும் கடிதங்கள் மணியார்டர்களில் புதிய சந்தாதார் என்று குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

வேண்டுகோள்

சகோதரர்களே நமது மித்திரன் வந்து (வரு) 7-வது ஆண்டாகியும் அதன் கர் இன்னும் சந்தா அகையை அனுப்பாமல் பராமுடித்துக்கொண்டிருக்கிற பணியின்றி எப்பத்திரிகையும் அனுப்பப்படாவிருக்கிறது. பத்திரிகையை 7-மாஸகாலமாய்ப் பெற்ற மெது சகோதரர்களின் உதவியும் உண்டாகிறது. செய்து இவியாவது தாமதமிடவாயில், சந்தா அகையை பணியாற்றி அனுப்புவீர்கள் என்று எதிர்பார்க்கின்றோம்.

T. N. சபாபதி முதலியார்,

மாணேஜர்:—“செங்குந்த மித்திரன்” ஆபீஸ்,

அரண்மனைக்காரன் செரு, சென்னை.

முருகன் துணை

செங்குந்த மித்திரன்

[ஆசிரியர்: காஞ்சி எகலிங்க முனிவர்.]

மாதப் பத்திரிகை

தென்னிந்திய செங்குந்த மகாஜன சங்க வெளியீடு

தொகுதி - க

பிரபவஸ் ஆடிமீ

பகுதி - எ

வேலுமயிலுந்துணை

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்
வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விரித் தோனை விளங்குவள்ளி
காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில் வாகனைச்
சாந்துனைப் போது மரவா தவர்கொரு தழுவில்லையே.

கைக்கோளரும் கல்வெட்டுகளும்

[முன் பகுதியின் தொடர்பு பக்கம் ௨௦௬]

முந்திய ஆறாவது பகுதியின் தலையங்கத்தில் பதிப்பிக்கப் பெற்ற திருவண்ணாமலை ஸ்ரீ வீரவல்லாள தேவன் கோபுரக் கல் வெட்டின் கீழ் இப்போது குறிக்கப்படும் கல்வெட்டுகள் இரண்டும் காணப்படுகின்றன.

௨. கவஸ்திஸ்ரீ ஸ்ரீமன் மஹாமண்டலீஸ்வரர் ஹிராய விபாடப் பாஷைக்குத் தப்புவராயர் கண்டன் ஸ்ரீ அரியண உடையார் பிரதிவிராஜ்யம் பண்ணி அருளாரின்ற ஸகாப்தம் தடாகூகல் மேல் செல்லா நின்ற பிங்கள வருஷம் ஆடி மாதம் ௨௨ உடையார்

திருவண்ணாமலை யுடைய நாயனார் கோயில் தானத்தாரோம் மண் டலபுருஷர் விசேஷத்தேவர் மகன் பெற்ற பெருமானுக்கு கல் வெட்டிக் குடுத்தபடி வீரவல்லாளன் திருவாசல் திருமெய்க்காவல் பெற்ற பெருமானுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு நெல்லு தூணிப்பதக்கும் கோயில் பேறு சோறு நானாழியும் ஆண்டு ஒன்றுக்குப் புடவை முதலுக்கு காசு அறுநூறும் இம் முதல் சந்திராதித்ய வரையும் பெற்று போதக்கடவார் ஆகவும்

குறிப்பு:—இக் கல்வெட்டினுள் திருவண்ணாமலை கைக்கோளக் குல மக்கள் கூட்டத்துப் பெற்ற பெருமாள் என்பவன் ஸ்ரீ வீர வல்லாள தேவன் மெய்க்காப்பாளன் (Body Guard) ஆக இருந்து அவ் வீரவல்லாள தேவனுல் நாள் ஒன்றுக்கு நெல்லு தூணிப் பதக்கோடு கோயில் பேறு சோறு நானாழியும் வருடம் ஒன்றுக்குக் காசு அறுநூறும் வழிவழி பெற்று வந்ததாகக் காணப்படுகிறது. இக் கல்வெட்டின் காலம் கி.பி. 1373.

ஒரு பட்டயம்:—காசு என்பது கோடரித்தலை 'நாணயம்' முதன் முதல் இக் நாணயம் சக்கி முக்கிக் சுத்தனால் ஒரே அள விற செய்யப்பட்டன; பின்னர் அவை வெண்கலத்தால் வர்க்கப் பட்டன. பண்டமாற்றுதல் (பரிவர்த்தனம்) ஒழிந்த பின் வரணிபம் நாணயப் போக்கில் நடைபெறுவதாயின. விபாபாரம் பொது வகையில் விருத்தியடைந்த உடன் பல கஷ்டங்கள் சிளம்பின. சில சாமான்கள் ஒரு முழு கோடரித்தலை நாணயத்தின் விலையின் மதிப்புக்கு ஈடாகவுமில்லை. அதனால், சில பரிமாணங்களுள்ள கோடரித்தலை நாணயங்கள் வெண்கலத்திலேயே வர்க்கப்பட்டன. அவை முழுகோடரித்தலை நாணயங்களில் எட்டில் ஒரு பாகம், நான்கில் ஒரு பாகம் முதலிய அளவுடையனவாக விருந் தன. இவைகளே முதன் முதல் நாணயங்கள் (காசுகள்) ஆக வழங்கப்பட்டவை; அந் நாணயங்கள் முக்கோண வடிவுடையன வாகவும், அடிப்பாகத்தில் துவார முடையனவாகவு மிருக்கும். பின்னர் மணிதர்கள் நாணயங்களைப் பைகளிற் போட்டு வைக்க முற்பட்ட பின் அவற்றின் முக்கோண வடிவான கூறிய முனைகள் பைகளில் எளிதில் துவாரமுண்டாக்கிப் பாழாக்குவதால் அதனை விரும்பாது வேறு வகையைக் கோரினார்கள். அதனால் மூன்று முனைகள் உடைய நாணயத்திற்குப் பதில்

நாணயத்தைச் செய்து கொண்டனர் எனினும் முன் வகை நாண யத்திலிருந்தவாறு மத்திரில் துவாரமட்டும் இருக்கச் செய்தனர். இக் காலத்திலும் கூட இக் கோடரித்தலை சிறு நாணயம் அரை பென்ஸ் நாணயத்தைப் போல சீனாவில் வட்டமான நாணயமாக வழங்கப் படுகின்றது. அந் நாணயம் கோடரித் தலையின் நேரான பந்து வாகும்.

தூணிப் பதக்கு அதாவது பட்டினம் படி 12 கொண்டவை நானாழியாவது பட்டினம் படி ஒன்று பென்ஸ் என்பது அறு ஒன்று

ஒரு கையேட்டுச்சரிதம்

திருவண்ணாமலைக்கு அணித்தான போளூர் என்னும் ஒரு சிறிய பகுதியை யாண்டு வந்த போலகன் எனப் பெயரிய இரட் டன் பெரும் படை கொண்டு வீரவல்லாள தேவனை எதிர்த்தான். அப்போது கைக்கோளப் படையில் தலைமைகொண்டிருந்த பெற்ற பெருமாள் தா'னை அவ் வீரட்டனைப் போரிற் புறங்காணுவதாக வீரவல்லாள தேவன் தா'னத்திற் சூளுரை செய்து தன் கைக் கோளப் படைபுடன் போலகன் எனப் பெயரிய குறு நில மன்னனை வில்வனூர் மலையிற் போரிற் புறங்கண்டு வாகைமலை சூழினன். இது கண்ட வீரவல்லாள தேவன் பெற்ற பெரு மாளுக்கு வரிசை பல தந்து போற்றி வந்தானென்பது.

பெற்ற பெருமாள் என்போன் சிவாதுபூதிமானென்பர். பெற் றம் - இடபம் "பெற்ற முரந்த பெருமான்" என்பது தேவாரம். சரித்திர விரிவை யாராய்ந்து உண்மை காண வேண்டும்.

உ. ஸ்ரீராஜ ராஜ தேவர்க்கு யாண்டு உடுவது ராஜ ராஜ வளநாட்டுத் திருமுனைப்பாடித் திருவெண்ணைநல்லூர் பிரமதேசம் திருவெண்ணைப் நல்லூர் உடையார் ஆட்கொண்ட தேவர் கோயில் கைக்கோளரில் அறமுடையான் மகார் திருமலையழகியா னுன் வீரபல்லவராயநீந் உடையார் திருவண்ணாமலையுடைய நாய னாற்கு திருநந்தா விளக்கு ஒன்றுக்கும் சந்திராதித்த வரை செல் வதாக விட்ட பசு நடு ரிஷபம் க இவ் விளக்காய் இட்ட குத்து விளக்கு. க

குறிப்பு:—இக் கல்வெட்டினுள் திருமுனைப்பாடி, திருவெண் ணைப் நல்லூர், பிரமதேசம், ஆட்கொண்ட தேவர் கோயில்

(சுந்தரமூர்த்தி நாயனரை தடுத்தாட்கொண்டனார்) கைக் கோளக் குல மக்களுள் அறமுடையான் மகன் திருமலையழகியான் என்னும் ஸ்ரீ வீரபல்லவராயன் திருவண்ணாமலை யுடைய பெரிய பெருமானுக்கு தூங்காத திருவிளக்குத் தருமம் என் றென்றும் நிலைபெற்றிருக்கப் பசுக்கள் பல தானம் செய்தமை காணப்படுகிறது.

இராயர் பட்டம் அரசாங்க பட்டமாம். சாளுவ நாயக்கர் காலத்தில் பார்ப்பனர் பலர் நாயக்கர் பட்டம் பெற்றமையை இங்கே கவனிக்கற்பாலதாம். செங்குந்த குல மக்களுள் பலர் இராயர் பட்டத்தோடு பல்லவன் காலத்தில் மந்திரித்தொழில் செய்து வந்தாரென்பது வம்ஸாவளி.

சரித வரலாறு

திருமுனைப்பாடி, திருவெண்ணைய் நல்லூர், பிரமதேசம், ஆட்கொண்ட தேவர் கோயில் இந்த நான்கு ஸ்தலங்களிலுள்ள கைக்கோளக்குலமக்கள் எல்லாரும் திருவண்ணாமலை குடிகளென்ப. இவர்களை இராஜராசன் தந்தாடு முற்றுஞ் சிறக்கத் திருமுனைப்பாடி முதலான இடங்களில் வரிசை பல தந்து போற்றிவைத்தான் என்பது ஒரு கல்வெட்டின் உள்ளீடு. ஆனால், கல்வெட்டு நல்ல நிலைமையில் காணப்படவில்லை. இராஜ ராசனுக்கு இராஜதானியாய்ச் சில நாள் திருவண்ணாமலையிருந்ததாக நினைக்க இடமுண்டு. இந்த இராஜ ராஜனே குலோத்துங்கன் மகனென்ப.

திருவண்ணாமலையில் கைக் கோளக் குல மக்கள் ஈட்டிப்படை பல இருந்தன வென்றும், அப்படைகளுள் சமரசகேசரி தேரிஞ்சு கைக்கோளப்படை, லிக்கிரமச்ங்க தேரிஞ்சு கைக்கோளப்படை, வீரசோழ தேரிஞ்சு கைக்கோளப்படை, ராஜ ராஜ தேரிஞ்சு கைக் கோளப்படை என்பன பழைய தாம்பிர சாஸனங்களில் காணப் படுகின்றன வென்றும் சரித்திர வாராய்ச்சிக் காரர்கள் கூறு கின்றனர்.

ஈட்டி, சவளம், குந்தம், கைவேல் என்பன ஒரு பொருட் கிளவி. “ஈட்டி சவளம் கைவேல் குந்தம்—பாட்டி லொன்றென்ப பகர்த்தனர் புலவர்.” என்பது கயாகரம்.

இனி, தீழே காணக்கிடக்கும் கல்வெட்டுகள் ஒரு மூன்றும் தேவனுர் கல்வெட்டுகளாம். இதனுள் முந்திய கல்வெட்டு இரண் டும் தேவனுர் கோயில் கர்ப்பகிரகத்திலும் பிந்திய கல்வெட்டு ஒன்று தேவனுர் (தீவனுர்) திருவோலக்க மகா மண்டபத்திலும் உள்ளனவாம்.

க. சுவஸ்திஸ்ரீ திரிபுவந் சக்கரவர்த்திகள் குலோத்துங்க சோழ தேவற்கு யாண்டு.....வது ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்து உத்தம சோழ வளநாடான சிங்கபுர நாட்டு ஆளு டையார் திருநாகேஸ்வரமுடைய நாயனார்க்குச் செங்கேணி நாலா யிரவன் அம்மை அப்ப நான ராஜேந்திர சோழச் சம்புவராய னேன் இத்தேவர் தேவதானம் தேவனுர் மகா..... சிறுபாடிக்காவல் கைக்கோளர் தறிக் கடமை சிலவரிகளாலும்.

குறிப்பு:—இக் கல்வெட்டினுள் சிங்கபுர வளநாட்டுத் தேவ னுர் கைக்கோளக் குல மக்களுள் சிறுபாடிக் காவல் செங்கேணி நாலாயிரவன் பாடிக்காவல் வருவாயாலும் அவ்வூர் தறிக்கடமை வரியாலும் திருநாகேசரமுடைய நாயனாருக்குச் செய்து வந்த தருமங்கள் பல காணப்படுகிறது.

கல்வெட்டு பிண்டிக்கல் ரூபமாக மாறிக் கிடப்பதால் இடை யிடையே உள்ள விஷயங்கள் பல உணரக் கூடவில்லை.

பாடிக்காவல்—துன்பந் துடைக்கும் சிறை. “கோடி காவனைக் கூறாத நாளெலாம்—பாடி காவலிற் பட்டுக் கழியுமே” என்பது தேவாரம்.

உ. சுவஸ்திஸ்ரீ சகல லோக சக்கரவர்த்திகள் இராஜ நாராயண சம்புவராயற்கு யாண்டு ௮௬ தேவனுர் உடையார் திருநாகே சுரமுடைய நாயனாற்கு இவ்வூரில் கைக்கோளர் பேரால் தூலாயம் ஆடைச்சம்மாதம் செக்குக் கடமை பேறுகடமை ஆயம் மற்றும் புறக்குடி பேறு கடமை ஆயம் ஆட்டைச் சம்மாதம் உட்பட இந் நாயனாற்கு சர்வ மானிய இறையிவி ஆக சந்திராதித்த வரையும் நடக்கக் கடவதாக கல்வெட்டிக் கொள சொல்லிக் குடுத்தோம்.

குறிப்பு:—இக் கல்வெட்டினுள் இராஜ நாராயண சம்புவ ராயர் தேவனுர் கைக்கோளக் குல மக்கள் பேரால் திருநாகேசுவர

முடைய நாயனருக்குத் தருமங்கள் பல என்றென்றும் நன்கு நடந்
தேற நஞ்சை புஞ்சை நிலங்கள் சர்வ மானியமாக விடப்பட்ட
தாகப் புலனாகிறது.

ஆயம் - இலாபம், சம்மாதம் - சம்பாவனை, கடமை - முறை,
புறக்குடி - ஊருக்கு வெளியான குடி.

குசனம்

தேவனுர் கைக்கோளக் குல மக்களுள் பெரும்பாலோர்
சுட்டிப் படையை யேந்திய கூட்டத்தவராக நினைக்க ஒருகல்
வெட்டு இடந் தருகிறது. பல நாள் ஊன்றிப் படித்து உண்மை
காணவேண்டும்.

தேவனாரில் கி.பி. 1714ம் ஆண்டில் ஆற்காட்டு நவாப்
பாகிய சத்துல்லாகான் குண்டுகளால் தகர்ந்து பிளவுபட்ட
கோபுரம் இன்றும் உள்ளது. அக் கோயிலின் கல்வெட்டுகள்
பல அரிய பெரிய உண்மைச் சரிதங்களை விளக்கற்பாலன.

க. சுவஸ்திஸ்ரீ ஸ்ரீமன் மஹாமண்டலேஸ்வரன் பாவைக்
குத் தப்புலராய கண்டன்.....ஹரியண உடையார் குமாரர்
ஸ்ரீ விருப்பண உடையார்க்குச் செல்லா நின்ற.....

.....தாது ஸம்வத்ஸரத்து ஆனி மாதம் பத்தாந் தியதி தேவனு
ருடையார் திருநாசேஸ்வரமுடைய நாயனார் கோயில் ஸ்ரீ மாஹேஸ்
வரரும் தானத்தாரும் கைக்கோளரும் கைக்கோள முதலிகளும்
மன்னரை முடிசூட்டும் பெருமான் திருவோலக்க மண்டபத்தில்
நிறைவுற நிறைந்து குறைவறக் கூடி இருந்து தானடைக்கு
குடித்தபடி தேவோள் நாச்சியார் தேவதானம் அனாதி புலைத்தலை
யாய்க் கிடைக்கையில்.....அனாதி புலைத்தலையாய்க்
கிடைக்கையில் அப்பநாயன் தென்னவதிரையர் சிங்காசன ஏர்தல்
என்று ஏரியும் வெட்டி நிலமுந் திருத்தி கணமும் வெட்டி கடமை
யும் இறுத்துக் கொள்ள நஞ்சை புஞ்சை நாற்பாற் கெல்லையும்
தென்னவதிரையற்கு குடி நீங்காத தேவதானம் ஆகக்குறித்தோம்
சந்திராதித்த வரையும்.

குறிப்பு:—இக் கல்வெட்டினுள் மாகேசாரும் கோயில் தானத்
தாரும் கைக்கோளக் குல மக்களும் அவர்களுள் (காரியஸ்தர்)

முதலிகளும் திருநாகேசவரமுடைய நாயனார் திருவோலக்கமாக
மண்டபத்தில் ஒன்று கூடி தென்னவன் திரையனுக்கு அவன்
பெயரால் திலந் திருத்தி ஏரியும் கணமும் கண்டு நஞ்சை புஞ்சை
நாற்பாங்கு குடி நீங்காத வாத்தோடு தானஞ் செய்தமை செவ்
வன் காணப்படுகிறது.

பழைய வழக்கு

கைக்கோளக் குல மக்கள் கைக்கோளர் என்றும் கைக்கோள
முதலிகள் என்றும் சில கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றனர்.
கைக்கோள முதலிகள் என்பது அக்கூட்டத்துப் பெரிய தனம்
நாட்டாண்மை முதலாய ஒருவருக்கு அவருள்ளே இடப்பட்ட கார
ணச் சிறப்புப் பெயரென்பது.

பின் வரும் கல்வெட்டொன்று கோலியபுர நல்லூர் (கோலிய
னார்) கோயிலுள் காணப்படுவது.

க. சுவஸ்திஸ்ரீ இராசநாராயணன் சம்புலராயர் யாண்டு
கக-வது கோலியபுரநல்லூர் நாயனார் திருவாலீச்சரமுடைய நாய
னார் திருமடவிளாகத்தில் இருக்கும் கைக்கோலரில் அதிலார்
திரை தேவர் மகன் திருமேனி அழகியரான நாற்பத் தெண்ணை
பிரமாராயர் செய்த திருப்பணி இஷபதேவர் கோயில் பெலிபீட
மும் திருவாசலும் நாற்பத்தெண்ணையிரமா ராயத் தன்மம்.....

குறிப்பு:—இக் கல்வெட்டினுள் கோலியபுர நல்லூர் அகிலார்
திரை தேவர் மகன் திருமேனி அழகியரான நாற்பத்தெண்ணையிர
மாராயர் திருவாலீச்சரமுடைய நாயனருக்குச் செய்த இடப
தேவர் கோயில் திருப்பணியும் பவிபீடத் திருவாசல் திருப்பணி
யும் காணப்படுகிறது.

இங்கே கல்வெட்டில் காணக்கிடக்கின்ற தேவர் பட்டம்
கைக்கோளக் குல மக்களுக்குச் சால்ப் பொருத்தமென்பது கந்த
புராணத்தாலறிக. ஆனால், இப்பட்டம் முசுமுகச் சோழன் காலத்
திற்குப்பின் வழக்கத்தில் வாராமல் நின்றமைக்குக் காரணம் சரித்
திர ஆராய்ச்சியால் கண்டு கூறவேண்டும்.

முடிபுரை

இனி, சமயம் நேர்ந்தபோது தொடர்ந்து வரும் கல்வெட்டுகளாலும் தாமிரசாசனங்களாலும் தோற் பட்டயங்களாலும் நூற் பிரமாணங்களாலும் கைக்கோளக்குல மக்கள் பழைய ஒழுக்க வழக்கங்கள் பல செவ்வனே விளக்கி எழுதப்படும்.

அறிக்கை

நமது பத்திரிகையின் ஆசிரியரும், மெய்கண்ட சாஸ்திர பிரசாரகரும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து வித்வானும், பல அரிய பெரிய நூற்களின் பதிப்பாசிரியருமான நம் வண்ணக்களஞ்சியம், குகபுரீ. காஞ்சி நாகலிங்க முனிவர் அவர்கள் தம் தளர்த்த வயதிலும் கூட நம் குலத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பெரிதும் உழைத்து வந்த விஷயம் உலகமறிந்ததே.

நமது மித்திரனை எழுமாத காலமாக வளர்த்து வந்த நமது பெரியாரவர்கள், இவ்வயோதிகத்திலும் முன்னாளில் உழைத்த வண்ணம் இப்போது உழைத்தல் இயலாததுபற்றி இம்மாதத் துடன் அவர்கள் நமது பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ஸ்தானத்திலிருந்து விலகிக் கொள்கிறார்கள்.

அவர்கள் இதுவரையில் நமது குலத்தின் மேம்பாட்டைக் கோரி உழைத்து வந்ததற்காக நாம் பெரிதும் நன்றி பாராட்டுகின்றோம்.

இனி, 1927 வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் முதல் நமது செங்குந்த மகாஜன சங்கத்தின் அமைச்சர்களில் ஒருவரும் ஆரம்ப ஆசிரியன் பத்திரிகையின் ஆசிரியரும் சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை உயர்தரக் கலாசாலையின் பிரதம, ஆங்கில ஆசிரியருமான, ம. சண்முகசுந்தர முதலியார் M. A. L. T. அவர்கள் நமது மித்திரனுக்கு ஆசிரியராக இருந்து நடத்தி வருவார்கள்.

தி. நா. சபாபதி முதலியார்,

பதிப்பாளர்.

தமிழ் அறிவியற் சொற்கள்.

இது திருவாளர் பா. வே. மாணிக்க நாயகரவர்கள் இராயப் பேட்டை பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை ஆண்டு நிறைவு விழாவில், திருவாளர் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை எம். ஏ., எம். எல்., அவர்கள் தலைமையின் கீழ் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவின் சுருக்கம். திரு. வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பெடுத்துச் செந்தமிழ்ச் செல்வியில் எழுதியது.

சென்னை யாசினரால் தமிழ்நாட்டெல்லையில் தமிழ்ப் பல கலைமன்றம் ஒன்று நிறுவ உட்கழகம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பெற்று அதன் வழி முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன. அப்படி ஏற்படும் பொழுது தமிழிலேயே அறிவியல் நூல்கள் எழுதப்பெற்று மாணவர்களுக்குப் பாடமாக அமைக்கப்பெறுவது கருதி சில அறிஞர்கள் தங்கள் தங்கள் அறிவு நுட்பத்திற்கேற்ப அறிவியற் சொற்கோவை எழுதியனுப்பியிருப்பதில் சொற்களும் சொற் றொடர்களும் தூயதனித்தமிழிலேயே இருக்க முயற்சி காட்ட வில்லை. முயற்சி நன்மை தருவதாயினும் சொற்கள் வடமொழி ஆங்கில மொழி முதலியவற்றால் கலப்புற்றுக் காணப்படுவது பெரிதும் வருந்தத்தக்கதாகின்றது. அதனை நீக்கவே இச்சொற் பொழிவை ஈண்டுப்பேச எடுத்துக்கொண்டேன். அன்பர்கள் யாவரும் இதனை நன்கு கேட்டு என் முயற்சியோடு நின்றுவிடாமல் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் கடமை என்று கருதித் தூய தனித் தமிழ் மொழி உலவத்தக்க முயற்சியினை இன்று முதல் செய்தல் வேண்டும்.

தமிழ் அறிவியல் நூல்களில் வடசொற் கலப்புக் கூடவே கூடாது. தமிழிலேயே அளவிதந்த சொற்கள் இருக்கின்றன. தமிழிலேயே புதிய சொற்களை எளிதில் அமைத்துக் கொள்ளுதலுக்குடும். என்றும் இளமை குன்றாது உயிரோடிருக்கும் செந்தமிழ் மொழியின்கண் உலக வழக்கற்றொழிந்த வடமொழிச் சொற்களைப்புகுத்துவது தெளிந்த நீருடைக் குட்டத்தில் எருமைகளை ஒட்டிக்கலக்கிச் சேராக்குவது போலாம். மேலும் தமிழ் மொழிக்கும் வடமொழிக்கும்மிக்க ஒற்றுமை உண்டென்று சொல்வது எங்கனம் பொருந்தும்? செத்த மனிதனுக்கும் உயிருள்ள

மனிதனுக்கும் எவ்வளவுதொடர்பு உண்டோ அவ்வளவுதொடர்பே இறந்துபோன வடமொழிக்கும் உயிருள்ள தமிழ் மொழிக்கு முண்டு. வடமொழி 42 பாடசாலைகளால் போற்றப்பட்டு வந்தும் அஃது இன்னும் உயிர் பெறுவதற்கில்லை. தமிழ் மொழியைச் “சா, சா,” என்று கூறி ஒரு வகுப்பார் அதன் வளத்தைக் குன்றச் செய்யப் பெருமுயற்சி எடுத்து வந்தாலும், அது மாளாது என்றும் ஒரளமைத்தாய் நின்று நிகவுகின்றது. தமிழ் இயற்கை மொழி; வடமொழி செயற்கை மொழி. ஆகலான், செயற்கை மொழியை இயற்கை மொழியோடு சேர்ப்பதால், தமிழ்மொழி தனது இயற்கை வளமிழந்து இறக்குமொழி யாகிவிடும். வடமொழி மேல் யாருக்கும் வெறுப்பில்லை. ஆனால் வடமொழி வட மொழி யாகவே இருக்க வேண்டும். தமிழ்மொழி தமிழ் மொழியாகவே இருக்கவேண்டும். வழக்கைத் தலையன் மயிருக்காசைப்பட்டு ஆட்டு மயிரை ஒட்டிக்கொள்வது போன்றிருக்க எண்ணவில்லை. இரண்டு மொழிகளையும் ஒன்றோடொன்று கலக்க வேண்டியதே யில்லை. தமிழ் மொழிக்கும் வடமொழிக்கும் பல வேற்றுமை கள் காணப்பட்டனவும் ஈண்டுச் சிலவற்றை மட்டும் குறிக்கின்றேன்.

தமிழிலக்கணத்தில் புணரியல் இயற்கையோடு பொருந்தி அமைந்து கிடப்பதை அறிதல் வியப்புத் தருவதொன்றாகும். புணரியல் என்பது ஓசையோடு ஓசை சேர்ந்து ஒலிக்கும்போது வேறு ஓசை உண்டாவதின் அமைப்புக் கூறுவதே. இது தமிழில் இயற்கையாக ஒன்றசேருகின்றது. ஓசையோடு ஓசை சேரும் போது இயற்கையாய்ப் பிறக்கும் ஒலிச்சேர்க்கைக்கு விதியமைக் கப்பட்டிருக்கின்றதே யல்லாமல் வடமொழி இலக்கணம்போல் விதிசொல்லி அதன்படி ஒலிச்சேர்க்கை அமையப் பெறவில்லை. தமிழ் பேசும் சிறு குழந்தைகளும் இரண்டு சொற்களைச் சேர்த்துப் பேசும்போது புணரியல் விதி இயற்கையாகவே அமைந்து கிடப்பதைக் காணலாம். வடமொழியில் அதனிலக்கணம் தெரிந் தால் மட்டும் இரண்டு சொற்களைப் பிழையின்றிச் சேர்த்துப் பேசுதல்கூடும். ஆகலாற்றான் அது பேச்சு வழக்கில்லை. எடுத்த னாக் காட்டாக அவன் தந்தை என்ற இரண்டு தமிழ்ச்சொற்களைச் சேர்த்துப் பேசும்போது “அவன் தந்தை” என்ற ஒலிச்சேர்க்கை

இயற்கையாகவே ஏற்படுகின்றது. அங்ஙனம் கங்கா உதகம் என்ற இரண்டு வடசொற்களைச் சேர்த்து ஒரு தமிழ் மகன் பேசுவானானால் ‘கங்காவுதகம்’ எனத் தமிழ் இயற்கைப் புணரி யல் விதியமையப் பேசுவான். வடமொழியில் ‘கங்கோதகம்’ எனச் சொல்லுதல் வேண்டும். இல்லாவிடில் அஃது இலக்கணப் பிழையாகும். வடமொழியிலக்கணங் கற்றிருந்தாலன்றிக் கங்கோ தகம் என இயற்கையில் சொல்ல முடியாது. தமிழ் மொழி பேசுவோர் அங்ஙனம் அதன் இலக்கணங் கற்றுப் பேச வேண்டியதே யில்லை.

தமிழில் பாலிலக்கணங் கூறப்படுவது போல வடமொழியில் கூறப்படவில்லை. ஆண், பெண், அவி என்ற பாகுபாட்டிலேயே உலகப்பொருள்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிறு குழந்தை களும் சொல்லக்கேட்ட அளவில் ஆண், பெண், அவி என்பதை எளிதில் சொல்லிவிடும். சாத்தன் என்ற அளவில் ஆண் என்று நினைத்து ‘சாத்தன் வந்தான்,’ என்று சொல்லுமே யல்லாமல் ‘சாத்தன் வந்தான்’ என்றாவது ‘சாத்தன் வந்தது’ என்றாவது சொல்லா. வடமொழியில் கல், மனம், மாம், உலகம், மண் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் பால் வேற்றுமை கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வடமொழிப் பாலிலக்கணம் நன்கு கற்றால்லாமல் அதற்கு வினைமுடிவு அமைத்துப் பிழையறப் பேச முடியாது. தமிழிலக்கணத்தில் இயற்கையிலுள்ளபடி பொருள்களுக்குப் பால் வேற்றுமை கற்பித்திருப்பது எத்துணை இன்பத் தருவதாகின்றது? அத்துணைச் செம்மை சான்ற உயரிய மொழியைப் பேணுது உயிரிழக்கச் செய்வது பெரிதும் வருந்தத்தக்கதாம்.

தமிழில் உயிர்ப்புச் செட்டு மிகுதி ஆகலான் தமிழ் மொழி பேசுவோர் நீண்ட ஆயுளுடையராவர் என்பது அறிஞர் முடிபு. தமிழில் ஒரெழுத்து, ஈரெழுத்து, மூவெழுத்துச் சொற்களே மிகுதி. நான்கெழுத்து, ஐந்தெழுத்துச் சொற்கள் மிக அருமை. வடமொழியிலோ ஒரெழுத்து, ஈரெழுத்து, மூவெழுத்துச் சொற்கள் கிடைப்பது நரிக்கொம்பே. நான்கெழுத்துச் சொற்கள் மிகுதியாயிருக்கின்றன. 5, 6, 7, எழுத்துச் சொற்களும்

மிக உள. தமிழ்மொழி உலகிலுள்ள ஏனையமொழிகள் எல்லா வற்றினும் உயிர்ப்புச் செட்டுடையது என்பது விளக்குதற்குரியது. ஒரே கருத்தைப் பலமொழியில் எழுதுவித்து ஜப்பான் காற்றுத் தலையணைப்பைகளிற் பல வாங்கி ஒவ்வொரு மொழியாக ஒவ்வொரு தலையணைப்பையில் பேசி அக்காற்றைத் தண்ணீர்ச் சாடிக்குள் அடைத்து அளந்து பார்த்ததில் தமிழ்மொழி பேசியதால் ஏற்பட்ட காற்று ஒரு பங்கும், ஆங்கிலக் காற்று ஒன்றரைப்பங்கும், வடமொழிக் காற்று நான்கு பங்குமாகக் காணப்பெற்றன. மற்றைய மொழிக்காற்றுக்களும் ஒரு பங்கிற்கு மேலேதான் காணப்பெற்றன. ஆகவே தமிழ்மொழி பேசுகிறவர்கள் உயிர்ப்புச் செட்டுடையவர்களாய் இயற்கையோடு இசைந்து நடப்பவர்களாய்க் காணப்படுகின்றனர்.

தமிழ்ப்பண்டை இலக்கியங்களில் அவையல் கிளவிச் சொற்கள் (சொல்லத்தகாத சொற்கள்) யாண்டுங்கிடையா? வடமொழி நூல்களிலோ அவை அளவிற்று கிடக்கின்றன. "அவையல் கிளவி மறைத்தனர் கோடல்" என்ற தொல்காப்பியப் பழந் தமிழிலக்கணவிதி காண்க. வடமொழி இராமாயண காவியத்தைத் தமிழில் எழுதிய கம்பர் வடமொழி இலக்கியத்திற்கேற்பத் தமிழிலும் அவையல் கிளவிச் சொற்களை மிகுதியும் எடுத்து ஆண்டிருக்கின்றனர். அனுமான் சீதையைக் கண்டதாக இராமனிடம் கூறி, சீதைபின் முழுவருவையும் விரித்துரைத்தமை காண்க. சிறந்த இலக்கியத்திற்கு அப்பேர்ப்பட்ட பகுதி மிகவும் அருவருக்கற்பாலதாம். தமிழ்மொழியின் சீரிய இயல்பு, வடமொழியிலக்கியத் தழுவிக் காவியம் புராணம் இயற்றிய பிற்காலத்துப் புலவன்மார்களால் சிதைக்கப்பட்டது. தற்காலத்துப் புதுக்கதைகளிலும் அவையல்கிளவிச் சொற்கள் அங்கனமே மிகுதியாய்க் காணப்படுகின்றன. ஆகலான் அப்புதுக் கதைகளும் நம் நாட்டில் ஒழிக்கப்படல் வேண்டும். தமிழ் மொழியில் அவையல் கிளவிச் சொற்களைச் சொன்னால் குற்றமாகும்: அவற்றை வடமொழி யுருவாய்ச் சொன்னால் குற்றமாகாது. ஆகவே நம்மவர்கள் இப்போது எழுதுகிற நூல்களில் அவையல் கிளவிச் சொற்களை வடமொழியாகப் பயிலுகின்றார்கள். ஆண், பெண், அவி என்ற தமிழிலக்

கணப்பாம் சொற்களுக்கு வடமொழியில் ஸ்திரீ ஷீங்கம், புருஷ ஷீங்கம், நபம்சஸீங்கம் என்று கூறப்படுவது எத்துணை வெறுக்கற்பாலதாகின்றது? ஒருவரைப் பார்த்த அளவில் ஆணு பெண்ணு என்பதை அறிவதை விட்டுக் குறிப்பிட்ட உறுப்பைக் கொண்டு ஆண் பெண் என்று அறியும் வடமொழி வழக்கு மிகவும் அருவருத் தொதுக்கற்பாலது.

தமிழ் மொழியின்கண் வடமொழிபோல வல்லோசை கிடையாது என்று சிலர்கொள்வது தவறு. வடமொழியைவிடத் தமிழ் மொழியில் வல்லோசை மிகுதியே. மேலும் வல்லோசை, மெல்லோசை, இடையோசையாய் மூன்றும் தமிழில் ஒரே அளவாக இருக்கின்றன. க, ச, ட, த, ப, ம என்ற ஆறு எழுத்துக்களும் வல்லோசை யுடையனவாய் ஆணவம் விளைக்கவல்லனவாய் விளங்குகின்றன. ங, ஞ, ண, ந, ம, ன என்ற ஆறு எழுத்துக்களும் மெல்லோசை யுடையனவாய்க் காமியம் விளைக்கவல்லனவாய் விளங்குகின்றன. ய, ர, ல், வ, ழ, ள என்ற ஆறு எழுத்துக்களும் இடையோசை யுடையனவாய் (மாயை) மயக்கத்தை விளைக்க வல்லனவாய் இருக்கின்றன. மலையாள முதலிய இடங்களில் மெல்லோசையிலும் திருநெல்வேலி முதலிய இடங்களில் இடையோசையிலும் சோழநாடு, தொண்டைநாடு முதலிய இடங்களில் வல்லோசையிலும் தமிழ்மொழி பெரும்பான்மை பேசப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்திலும் வல்லோசையிற் பெரும்பான்மை பேசப்படுகின்றது. ஆணவம், மாயை, காமியம் என்ற மும்மலங்களையும் ஓரளவாக விளக்கத்தமிழில் ஓசைப்பாருபாடு ஓரளவில் அமைந்திருப்பதுபோல் வேறு எம் மொழியிலும் அமையவில்லை. வடமொழி சாத்துவிக் குணம் ஒன்றுக்குத் தான் சரி. ஆதலால் அது ஐறவிகளுக்குற்றது. தமிழ் இல்லறத்தார்க்குரியது. நாம் இல்லறத்திற்கே பல்கலைக்கழகம் நிறுவ நினைக்கின்றோம். ஆதலான் வடமொழியிரைவல் தமிழ்மொழிக்கு வேண்டியதில்லை.

தமிழ் மொழியிலிருந்து கன்னடம், ஹவம், தெலுங்கு முதலிய தமிழ்க்கிளை மொழி வழியாக வடமொழிக்குப் பல சொற்கள் போயிருக்கின்றன. அங்கனம் மலையாளம் வழி போனதாகத்

தெரியவில்லை. தெலுங்கு, கன்னடம், துளுவம் வடமொழிக்கு அணித்தாயிருப்பனவாகலான் அவற்றின்வழி வடமொழி பல தமிழ்ச் சொற்களை இரவற்பெற்றுக் கொண்டுள்ளது. தெலுங்கு இசை நிறைந்த மொழி ஆகலான் அது தமிழினும் சிறப்புடைத் தென்பர். ஒருவன் வாழ் நாளுக்கு இசைமட்டும் போதாதாகும். ஆகலான் இசைக் குறைவினால் தமிழ் எவ்வாற்றானும் தெலுங்கினுந் தாழ்த்ததன்று.

*

*

*

பிறமொழிக் கலப்பில்லாமலே தமிழ் அறிவியற் சொற்களை அமைத்துக் கொள்ளலாம். தற்காலம் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப் பட்டு வரும்பொருள்களுக்கு ஐரோப்பியரும் ஆங்கிலருங்கூடத் தங்கள் தங்கள் மொழியிலேயே தூயசொற்கள் அமைத்து வர, நாம்மட்டும் பிறமொழிகளினின்றும் இரவல் பெறுவானேன்? புதுப்பொருள்களுக்கு அவ்வப்போது புதுப் பெயர்கள் இடப்படுகின்றனவே யல்லாமல் பொருள்கள் கண்டுபிடிக்கப் படுவதற்கு முன்னமேயே பெயர்கள் இருந்தனவாகவில்லை. பொருளைச் செய்து முடித்துப் பின்னரே அம்மொழியிலுள்ள பல சொற்பகுதிகளை சேர்த்துப் பெயர் அமைக்கப்படுகின்றது. எடுத்துக் காட்டாக, ரேடியம் (Radium) என்ற இருட்டிலும் ஒளிகாட்டும் பொருள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்த்தான் ஐரோப்பிய நாட்டில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. அதற்கு முன் ரேடியம் (Radium) என்ற ஒரு சொல் இருந்ததில்லை. ஆனால் (Radiate) ரேடியேட் (மின்னு) என்ற சொல் இருந்தது. அதிலிருந்து (That which radiates) மின்னுந் தன்மையுடையது (Radium) ரேடியம் என்று அதற்குப் பெயர் கொடுத்தார்கள். அதுபோல நாம் கதிர் (ஒளி) என்ற சொல்லைக் கதிரி என இகர விசுதி கொடுத்து (Radium) ரேடியம் என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லைத் தமிழ்ப்படுத்தலாம். இப்படியே எல்லா அறிவியற் சொற்களையும் தூய தமிழாக்கலாம். இரவற்பெறுமாறு வறுமையுடைய மொழியன்று நமது உயர்மொழியாய் தமிழ்மொழி என்பது கருத்திற் பதியவைத்தல் வேண்டும்.

*

*

*

நிற்க, தமிழ்மொழியில் பலகிலை எய்திவரும் ஒரு பொருள் அதன் அதன் ஒவ்வொரு நிலையிலும் ஒவ்வொரு தனிப்பெயர்

உடையதாயிருக்கிறதுபோல வேறுமொழிகளில் காணப்படவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக பூ என்ற பொருளுக்கு அரும்பு, மொக்கு, அலர், மலர், வீ என அதன் ஒவ்வொரு நிலையிலும் தனித் தனிப் பெயர் கொடுக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. பிற மொழிகளில் அங்ஙனம் கூறப்படவில்லை. ஒரு பொருளில் பலவகை இருக்கிறதற்கு ஒவ்வொரு வகைக்கும் தனித் தனிப் பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எடுத்துக் காட்டாக, கள்ளி என்பது கொடிக்கள்ளி, சப்பாத்துக்கள்ளி, பாற்கள்ளி, நிருகு கள்ளி, திரிகள்ளி, சதுரக்கள்ளி, இலைக்கள்ளி எனப் பலவகைப்படும். அங்ஙனமே நெருஞ்சில் என்பது நெருஞ்சில், யானைநெருஞ்சில், செப்புநெருஞ்சில், கொடி நெருஞ்சில் முதலியனவாகப் பல வகைப்படும். பழம் என்பது அதன் ஒவ்வொரு நிலையிலும் பிஞ்சு, காய், செங்காய், பழம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

*

*

*

ஆங்கிலேயர்களும் தமிழ்ப்பெயர்களைத் தங்கள் மொழிகளில் இணைத்திருப்பது அடியிற் குறித்தவற்றும் காண்க.

தமிழ்	ஆங்கிலம்
அலகை	ஆலோ
இஞ்சி	ஜிஞ்சர்
முருங்கை	மொருங்கி
ஒதியமரம்	ஒதினா
ஆடாதோடை	ஆடாதோடாவாகிகா
அகில்மரம்	அலான் தஸ்பெக்பெல்சா
மாங்காய்	மேங்கோ

*

*

*

வடமொழியில் ஆஹாரப் பொருள் என்ற கலப்புச் சொல் தமிழில் எழங்கப் பெறுவது அறியற்பாலதொன்று. உழவர், “இந்தப் பரிசிற்கு ஊட்டம் போதா” தென்பர். இங்கே ஊட்டம் என்பது பரிருணவுக்குக் கூறப்படும். அடுத்த ஆண்டு ‘உரம் போட்டுப் பரிர் செய்யவேண்டும்’ என்ற மொழியில் உரம் என்பது பரிர் உணவுப் பொருள் என்று பொருள்படும். சேகரிக்கப்படும் பரிருணவுக்கு எரு என்றும், தயார் செய்யப்படும் பரிருணவுக்கு உரம் என்றும் பெயர். நிற்க ‘எருத்து மாட்டிற்குக்

தீனியை' 'நாய்க்குத் தீனியை' என்றும், 'கோழிக்கு இரையை' என்றும் பாசுபடுத்தித் தமிழர் சொல்வது கவனிக்கற்பாற்று. ஆற்றியுடைய மக்களைக் குறிக்கும்போது 'ஐயா இன்னும் சாப் பிடவில்லை' என்றே கூறப்படும். பொட்டல் 'தரை தீனி தின்னு கிறார்' என்று சொல்லுவது மகிழ்தற்குரியது. துரைமார் குரங்கு போல ரொட்டி முதலியவற்றை இருகைகளிலும் வைத்துக் கடித் துத் தின்பதால் ஐயறிவுடைய உயிர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பொட் டலர்கள் அதற்குத்தக்க தமிழ்ச் சொல்லை எடுத்து வழங்குவது மிக வும் போற்றற்பாலது. பகுத்தறிவில்லாதார் மக்களாய்ப் பிறந்தும் மாக்களாகவே கருதப்படுவர். "மக்கள் தாமே ஆற்றியுயிரே, மாவு மாக்களும் ஐயறிவினவே" என்பது தொல்காப்பியச் சூத்திரம்.

இத்துணைச் சிறப்புவாய்ந்துள்ள தமிழ் மொழிக்கு மொழி யிரவல் அவசியமில்லை. ஐம்புல வுணர்ச்சியினைப் பிறர்க்கு எடுத் துரைப்பதே மொழி. அறிவு வளரவளர மொழிவளரும். இர வலால் வளராது. ஆகலான் நமது துட்ப அறிவினைக் கொண்டு எல்லா அறிவியற் சொற்களையும் தூய தனித் தமிழ் மொழியி லேயே அமைத்து நமது தாய் மொழியை வளம்பெறச் செய்வோ மாக. இம்முயற்சியிற் தமிழ்மக்களாய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் புகுதல் வேண்டும். இன்றே புகுதலும் வேண்டும். இன்னே புகு தலும் வேண்டும்.

செங்குந்த மித்திரன் வாழ்த்துப்பா.

தக்கபுகழ் வாய்ந்த தகைமைபுறு செங்குந்த
மித்திரனே என்னொரு மேதினியில்—அத்திமுகா
எத்திசையு மோங்கி யினியபுகழ் தான்வளர
சித்தமது செய்வாய் தினம்.

U. K. சின்னதம்பி முதலியார்.

காவெட்டி, இலங்கை.

புகழேந்தியொட்டக்கூத்தர்

[முன் தொடர்பு பக்கம் 208]

இனி, இவரியற்றிய நாவெண்பாவின்கணுள்ள சில பாடல் களைக் குறித்து ஒட்டக்கூத்தர் மாற்சரியத்தாம் சிலவாதம் நிகழ்த் தினரென்ப. ஒரே காலத்து ஒரு பொருள்பற்றியே இவ்விரு பெரும்புலவரும் பாடலுற்ற சில செய்யுட்களால், இவர்கட்குள் கல்வியானுய * வீரம் பற்றிப் பகைமையுளதாமென்று கருதப் படும். அதுபற்றி அறிஞர்க்கு இன்பம் பயக்கும் அரிய பெரிய வாதம் நிகழ்த்தினரென்பதல்லது தங்கள் பெருமைக்கு ஒவ்வாத இழிதக்க வாதம் நிகழ்த்தினர் எனக் கூறுதல் சிறிதுபியையா தாம். அன்றியும், பிறர், வாதத்துக்கிடனாகக்கொண்ட 'மல்லி கையே வெண்சங்கா வண்டே' என்னும் நாவெண்பாச் சுருத்தி,

"எல்லியம்போ திருஞ்சிறைவண் டெம்பெருமான் குணம்பாடி
மல்லிகைவெண் சங்குது மதிலாங்க மென்பதுவே."

எனப் பெரியாழ்வார் அருளிச் செயலினும் (திருமொழி-அ-அ) "மல்லிகைப் போதில்வேண் சங்கம்வண்டே" எனத் திருவாதவூரடி கள் திருச்சிற்றம்பலக்கோவை (ந.கச) யினும் செவ்வனம்பயின்ற தாதல் கண்டுகொள்க. இவர் வெண்பாப் பாடுதலிற் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாரை ஒருபுடையானுப்பொன்பது கொள் ளத்தரும். இவரது நாவெண்பாவின்கண்ட அரிய இனிய பாடல் கள் சில 'நளன் கதை' என்னும் பெயரால் புறத்திரட்டு என் னும் நூலின்கட் கோக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாவலர் சரிதைபிற் றொகுக்கப்பட்ட இப் புகழேந்தியார் பாடல் சிலவற்றால், இவர், விக்ரமசோழன்பால் ஊடலாய்க் கோப்பெருந்தேவி கடவடைத்த போது அக்கதவு திறத்தல்லேண்டி அத்தேவியாரைப் பாடினா ரெனவும், அவன் மகன் குமாரகுலோத்துங்கன் அரசரிமையெய் தித் துலாபுருடதானம் பண்ணும்போது ஆண்டெனிருந்து அவ னைப்பாடின ரெனவும், அரசனுந் தேவியும் ரூதாடு மிடத்துத் தாமுமிருந்து, அச்சுதிற் தேவியை உயர்த்திப் பாடினரெனவும்,

* "கல்லி தறுக ணிசைமை கொடையெனச்—சொல்லப் பட்ட பெருமித நான்கே" (மெய்ப்பாட்டியல் - ௬) என்றார் தொல்காப் பியார். பெருமிதம் - வீரம்.

விக்கிரமசோழனுக்கும் அவன் மகனுக்கும் ஒட்டக்கூத்தர்போல,
இவரும் ஒரு கண்ணாய்ச் சிறந்தனரெனவும், பிறவும் அறியப்படும்.

புகழேந்தியார், தேவி ஊடலாற்கதவடைத்தபோது பாடியது.

தாபங்கமழும் சயனுகங்கனே.

இழையொன் றிரண்டு வகிர்செய்த வற்றொன் றிணையுமிடை
குழையொன் றிரண்டுகட் கொம்பினை யாய்கொண்ட கோபந்தவிர்
மழையொன் றிரண்டுகைம் மாறா பான்கண்டன் வாயில்வந்தாற்
பிழையொன் றிரண்டு பொறுப்பதன் றோகடன் பேதையர்க்கே.

நானே யினிச்சொல்லி வேண்டுவ தில்லை நளினமலர்ச்
தேனே கபாடந் திறந்துவிடாய் செம்பொன் மாரிபொழி
மானே ராய னிரவி குலோத்துங்கன் வாயில்வந்தாற்
றானே திறக்குநின் கைம்மல ராகிய தாமரையே.

புகழேந்தியார், இராசா துலாபுருடதானம் பண்ணியபோது பாடியது.

பொருந்த வெருதட்டு மேருப் புகிலு
மிருந்த திருத்தட் டெழாதாற்—நிருந்து
மறைபுக்க சொல்லபயா வன்புறவுக் கா
கிறைபுக்க தெவ்வாறு நீ.

புகழேந்தியார் சூதிற் றேலியை உயர்த்திப் பாடியது.

பழியும் புகழு மெவர்க்குமுண் டாமிந்தப் பாரிலுனக்
கழியுஞ் சிலையுங் கயலுமன் றோவக ளங்குதுங்க
மொழியும் பொழுதென்கன் * பெண்சக்ர வர்த்தி முகத்திரண்டு
விழியும் புருவமு மாகியிப் போதுன்னை வெல்கின்றவே.

இனி, ஒட்டக்கூத்தர், புளிச்சக்கரவர்த்திகளாய் விளங்கிய விக்
ரமன் முதலிய சோழர் மூவர்க்குச் சிறந்த கவிச்சக்கரவர்த்தியாய்
விளங்கி வீற்றிருந்தவர். இவர்களுக்கது இவரினும் மேம்பட்டு அவ்
வரசர்பாற் பெருஞ்சிறப்பெய்தியோர் வேறொருவரும் இவர். விக்
கிரம சோழன் இறக்கவும், அவனது அருமை மகனாகிய குமார
குலோத்துங்கனுக்குப் பல்லாற்றானும் மேம்பட்ட பெருஞ்ஞானை
யாய்ச் சிறந்து, தம்சொல் வழியே அவனை இயக்கிய கல்வி

* 'பெய்த மலரோதிப் பெண்சக்ர வர்த்திபுட—னெய்திய பள்ளி
யினிதெழுந்து' என (விக்கிரமசோழனுலா) விக்கிரம சோழன் மனைவியைப்
பெண்சக்கரவர்த்தி என வழங்கியது காண்க.

விறுடையார். அவனுக்குப் பின்னும், அவன் மகனாகிய இராச
ராசனாலும் அத்தகைச் சிறப்பே பெற்றுச் சில காலம் வாழ்ந்
தனர். இவர் பாடிய ஈட்டியெழுபது என்னும் தாலால், இவர்
செங்குந்தர் (முதலியர்) மரபின ரெனவும், கலைமகள் அருள்
பெற்ற வரகவியாரெனவும், செங்குந்தரது அற்றதலைகளாலாகிய
சிங்காதனத் தமர்ந்து அந்நூலைப் பாடின ரெனவும், பின் அற்ற
தலைகள் ஒட்டப்பாடினரெனவும், அது பற்றியே ஒட்டக்கூத்தர்
எனப் பெயர் சிறந்தாரெனவும் கூறுப. விக்கிரம சோழன் திரு
முன்னர் இவர் முதன் முதல் எய்திய போது, அவன் இவரது
அரும்பகைத் தொள்ளாயிரத்து ஓர் செய்யுளைத் தனக்கு ஒட்டப்
பாடச்சொன்னானெனவும், இவர் அவ்வரசனை உலாப்பாடியபோது,
அவ்வல்லாவிற் கண்ணியை இணைத்து ஒரு வெண்பாவாக ஒட்டப்
பாடச் சொன்னானெனவும் அறியப்படுதலால், அவ்வாறே இவர்
பலமுறை ஒட்டப்பாடிய சிறப்பான் அப்பெயர் பெற்றனரோ என
எனக்கப்படுகின்றார். இவர் தாம்பாடிய ஈட்டியெழுபது என்னும்
நூற்கண்,

“வாட்கவி கொண்ட மன்னன் வளவனு மகிழ நாமே
நாட்கவி பாடுநாட்போ விருப்பது பெரிய நாடே.”

எனவும், சோழன் பாடிய 'ஆடுங்கடைமணி' என்னுஞ் செய்யுளில்
'நித்தம் நலம்பாடுங் களிப்பெருமா னொட்டக்கூத்தன்' எனவும்
வருதலான், இவர் சோழசக்கரவர்த்திகள் முன்பு நாட்கவி பாடி
வந்தனரெனவும்,

“தென்னனைச் சேரனைச் சிறுமை சொல்லவு
மன்னனை வளவனை மகிழ்ந்து பாடவும்.”

(ஈட்டியெழுபது)

எனவருதலாற் தமிழ்மூவேந்தருட் சோழரையே உயர்த்தி மற்றை
யிருவரையும் இழித்துப் பாடிவந்தன ரெனவும்,

“எந்தையா மம்மைபாகத் திறைவனை வணங்கி யாமே
பைந்தமிழ்ப் பாணிசெய்து பாடலோடு.”

(ஈட்டியெழுபது)

என்பதனாற் சிவபிரானைப் பாணியாற் பாடியுள்ளாரெனவும் தெரி
கின்றன. தக்கயாகப்பரணியிறுதிக்கண் 'வாழி கவிச்சக்ர வர்த்தி
கூத்தனே' 'கூத்தன் கவிச்சக்ர வர்த்தி வாழியே' எனவும் வருத
லான் அந்நூலை இவர் பாடிய பாணி என்பதும், இவர்க்குக் கவிச்

சக்கரவர்த்தி என்னுமொரு சிறப்புப் பெயரும் உளதாமென்பதும் உணர்ந்துகொள்க. சயங்கொண்டார் கவிங்கத்துப்பராணி பாடியும், செட்டிகண்மேல் இசையாயிரம் பாடியும் கவிச்சக்கரவர்த்தி என்று அபயனாற் சிறப்புப்பெயர் பெற்றார்போல, இவர், அரும் பகைத் தொள்ளாயிரம் பாடியும், தக்கயாகப்பராணி பாடியும், உலாமுதலியனபாடியும் விக்கிரமசோழன் முதலியோரால் அச் சிறப்புப் பெயர் புனையப் பெற்றனராவர். சயங்கொண்டார்க்குக் 'கவிச்சக்கரவர்த்தி' எனவோர் சிறப்புப் பெயருண்மை சிலப்பதிகாரத்து அடியார்க்கு நல்லாருரையிற் கண்டது. தமிழ் நாவலர் சரிதைக்கண், 'ஒட்டக்கூத்தர் உலாப்பாடியபோது பேராசிரியர்— நேமிநாதர் பட்டோலைபிடிக்கப் பாடியது' என்னுந் துலைப்பின்கீழ்,

செங்கான்மட வன்னம்படர் தீயாமென வெருவிச்
சிறையிற்பெடை மறையக்கொடு திரியத்திரன் கழுநின்
பைங்கான்மர கதமீது படர்ந்தேறி நறுந்தண்
பாளைக்கிடை பவளக்கொடி படர்காவிரி நாடா
தங்காதலி யருமைந்தரு முடஞக வணங்கித்
தலைகாவெம துடல்காவெம துயிர்காவக ளங்கா
கொங்காமன துங்காவென மதுரேசர் வணங்கும்
கொல்யானை யபங்காவின் குழலோசை பொருளே."

என ஓர் இனிய செய்யுள் காணப்படுகின்றது. இத்தலைக்குறி யாற் பேராசிரியர் எனப்படுவாரும், நேமிதாரும் இப்புலவர் காலத்தவர்க ளெனத்தெரிவது. தொல்காப்பியம் குறுந்தொகை திருச்சிறுமற்பலக்கோவை என்பனவற்றுக்கு உரையியற்றியருளிய நல்லறிவுடைய தொல்லாசிரியரே * இப்பேராசிரியராவார். ஈண்டு நேமிதார் எனப்பட்டார் சின்னாலெனப் பெயரிய நேமிநாத

* பேராசிரியர் "இக்காலத்தார் ஏறிய மடற்றிற் மென்னும் பெருந் துணைப் பொருண்மேலுங் காமநீராலா இளைமையோயோழந்த மகன் ரோடும் கூட்டியுரைக்கும் கைக்கிளைப் பொருண்மேலும் கலிவேண்பாட் டெனப் பொருள் கொடுத்துச் செய்யுள் செய்பவால். அவை அவ்வாறு செய்ததற்கும், அவை முப்பதிற்குமாயினின்று எத்துணையடியினும் ஏற்கு மென்றற்கும் என்னை ஒத்தெனின்—அவ்வாறு வருமென்பது இந்நூலுட் பெற்றிலமாயினும், இருபத்தின்கீழ் ஈழநேடிலடியானும் இதுபொழுது செய்யுள் செய்யுமாறு போலக் காட்டலான் அமையும்"(தொல்காப்பியம், செய்யுளியல்-௧௯௧) என வரைத்ததனோடும் ஒட்டி ஆராய்ந்துகொள்க.

மியற்றியோர் போலும். அடியார்க்கு நல்லாராற் சிலப்பதிகார வுரைக்கண் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட "மக்களிழந்த விடும்பை யினும்" என்னுஞ்செய்யுள் (சிலப்பதிகாரம்-பதிகம்) ஒட்டக்கூத்த ரியற்றிய உத்தராமாயணத்துத் திக்குவிசயபடலத்து (௧௩௮) காணப்படுதலால், அவ்வடியார்க்கு நல்லார் இப்புலவர்க்குப் பிற பட்ட காலத்தவ ரென்பதற் தெரிகின்றது. இப்புலவர் சோழ வரசன்பாற் மமக்குண்டாகிய செல்வாக்கினுற் புன்கவிகளைத் தலை யறுப்பித்து வந்தனரெனவும், அதுபற்றி அக்காலத்துப் பலரால் வெறுத்துரைக்கப்பட்டன ரெனவும் கூறுப. இதற்கியையவே, தமிழ்நாவலர் சரிதைக்கண்;—"கவிகளை அறுத்தபோது, சேர னும் பாண்டியனும் பாவமென்றோலை வரவிட, இராசா வெட்ட வந்த போது பாடியது"

அன்றையினு மின்றைக் ககன்றதோ வல்லாது
குன்றெடுத்து நீதிருத்திக் கொண்டாமோ—வென்று
மடைந்தாரைத் தாங்கு மகளங்கா நீயு
நடந்தாயோ நாலேந் தடி.

கவிகளை அறுத்தபோது புலவரெல்லாம் வெகுளப் பாடியது.

பாட்டுத் தொடுக்கும் புலவொர்க்குக் கூத்தன் பயப்படல்பே
தாட்டுக் கடற்புவி யஞ்சலன் றோவறுத் துக்கிடந்த
குட்டுக் கதிர்த ணிலத்தடங் காமற் றெருகுத்துமள்ளர்
மேட்டுக் குவாலிடும் பொன்னின் னுடுடை வேற்கண்டனே.

கவிஞரை வெட்டவேண்டாவென்று

நெற்குன்றலாண முதலியார் பாடியது.

கோக்கண்டு மன்னர் குரை கடற் புக்கிலர் கோகனகப்
பூக்கண்டு கொட்டியும் பூவா தொழிந்தில பூவில்விண்ணோர்
காக்கண்ட செங்கைக் கவிச்சக்ர வர்த்தியின் கட்டுரையாம்
பாக்கண் டொழிவர்க ளோதமிழ் பாடிய பாவலரே. எனவருவன.

மற்றும் அத் தமிழ்நாவலர் சரிதையிலே தொகுக்கப்பட்ட இப்புலவர் பாடல்களால், இவர் விக்கிரமசோழன்பால் எய்தற்கு முன்னே வறியராயிருந்தனரெனவும், அவனைப்பாடியபின் அவனால் வரிசைபல அளிக்கப்பெற்றனரெனவும், அவன்தேவி னாடலாய்க் கதவடைத்த போது, அத்தேவியாரைப் பாடினரெனவும், அவன் மகன் அலாபுருடதானம் பண்ணியபோது முதலாகப் பலகாலத்

தும் அவனுடனிருந்து பற்பலகவிஞர் பாடினாரெனவும், தம்பாற்கற்
றுப் பாடல் வல்லுநராய மாணுக்கரை யுடையரா யிருந்தனரென
வும், இவர் அரசனும் கையளித்து ஏற்கும் சிறப்புடையராயிருந்
தனரெனவும், அரசன் மடையனைத் தண்டஞ்செய்யப் புக்கா
லத்துப் பாடி அவனை உய்யக்கொண்டன ரெனவும், அக்காலத்
துத் திரிபுவனமென்னும் ஊரின் கணிஞ்ருந்த சோமன் என்னும்
உபகாரியொருவனால் இவர் பெரிதும் அன்புபாராட்டப் பெற்
றனரெனவும், பழிகாரர் சிலர் இவரைக் கொல்லத்தொடர்ந்த
போது அச்சோமன் வாயிலிற்புக்கு உயிர்பிழைத்தன ரெனவும்,
பிறவும் அறியப்படுகின்றன. இவற்றை யெல்லாம் கீழேகாட்டப்
பட்ட தமிழ்நாவலர் சரிதைப்பாடல்களால் உணர்ந்துகொள்க.
இவற்றுள், இவரைப் பழிகாரர் தொடர்ந்ததை:—ஒரு காலத்
துச் செங்குந்தரின் பலர் தம்குலத்தைச் சிறப்பித்து ஒருநூல்
பாடித் தருகவேனத் தம்மரபிற் கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கூத்த
ரைவேண்டி, அவர், தம்மரபினைத்தாமே எடுத்துப்புகழின், அஃது
அபிமானத்தாற் பொய்யேபுனைந்ததாமென்று பிறராத் கொள்ளப்
படுமோவெனக் கருதி அதற்கு உடம்படா தொழிந்தனராக, அப்
போது அச்செங்குந்தர், இவர் குலாபிமான மற்றவரென நினைந்து
இவர்பாற் செற்றங்கொண்டு, இவரைக்கொல்லற்கு ஒருப்பட்டனர்.
அதுகண்டு கூத்தர் தன்பாலன்புள்ள புலவையென்னு முரிவிருந்த
சோமன் என்பவன் மனைக்கண் ஓடியொளித்தனர். சோமன் தன்
பால் அடைக்கலம்புக்க புலவரைக்காததல் வேண்டி, தன் னொரு
மகனையும் பேழையுள்ளவைத்துத் தன்மனையைச் சூழ்ந்த அப்பழி
காரர்பால் உய்த்து, 'இதன்கண்ணுள்ள உங்கள் புலவனாகிய கூத்
தனை நீங்கள் விரும்பியவாறு செய்யின்' எனக்கூறிவிடுப்ப, அப்
பழிகாரர்கள் அப்பேழையை தனித்தவிடத்துக் கொண்டுபோய்த்
திறந்துபார்த்தவளவில், தாங்கருகிய புலவரைக்காணாமற் சோமன்
மகனாதல் கண்டு, சோமனது வண்மையையிவந்து அம்மகனைக்
கொலைசெய்யாது விடுத்துச் சோமன்பால் எய்தி நிகழ்ந்ததுரைக்க,
அவன் உங்கள் குலத்திற்குரிய வீரத்தை இப்போதே பலருங்
காணக்காட்டுகிராயின், புலவர் உங்களைப்பர்டாதுரார் எனக்
கூறக்கேட்டு, அவ்வமயத்தே ஆண்டுக்குழீஇய செங்குந்தர் பலர்
தங்கள் தலையின்று கூத்தர்க்குச் சிரச்சிங்காதனமாக இட்டனர்.
பின் கூத்தர் வெளிப்போந்து அத்தலைகளாலய சிங்காதனைத்

தமர்ந்து தமது குந்தக்குலத்தைப்புகழ்ந்து "சுட்டியெழுபது" என்
னும் நூல் இயற்றினர்—என்பது. இதுவே, "பூவார் புலனையிற்
சோமன் மரும்பழி போன பின்பு" எனவும்,

முத்தமி நிராகரா சேந்திரன் முன்னமே
சுத்தவீரத்திறந் துலங்கு தற்கொரு
பொய்த்தலை கொடுத்தலிற் புகழ்பெருதென
மெய்த்தலை கொடுத்தன வீரக் குந்தமே.

எனவும் வருட சுட்டியெழுபதாற் குறித்ததாகும். இச்செய்தி நிகழ்ந்
தது குமாரகுலோத்துங்கன் மகன் இராசராசன் காலமாகும்.

சோமன் வரிசையளித்து விடுத்தபோது கூத்தமுதலியார்கூறியவகுப்பு.

இடுக்கட் புண்படு நிரப்புக் கொண்டமுன்
நிரக்கச் சென்றவின் நெனக்குச் சிங்களர்
நிடுக்குற் றஞ்சம்வெஞ் சினத்துச் செம்பியன்
நிருக்கைப் பங்கயஞ் சிறக்கத் தந்தன
படுக்கக் கம்பளம் பதக்கக் குங்குமம்
படுக்கக் கங்கணம் பரிக்கக் குஞ்சரங்
கடுக்கக் குண்டலங் கலிக்கச் சங்கினங்
கவிக்குப் பஞ்சரங் கவிக்குத் தொங்கலே.

இந்த விருதுகள் யாருக்கென்றபோது கூத்தர் பாடியது.

பத்துக்கொண் டனதிக்கும் பதறிப்போய் முடியப்
பைம்பொற்றா ரகைசின்தப் பகிரண்டத் திடையே
மத்துக்கொண் டமுதத்தைக் கடையாழித் திருமால்
வடிவாகிப் புலிகைக்கொண் டருண்மான பாண
முத்துப்பந் தரினிற்குங் குருளைக்குஞ் சினவேண்
முருகற்கும் பொதியக்கோ முனிவற்கும் பதுமக்
கொத்தற்குஞ் சடிலக்கொந் தனருக்கு மல்லாந்
கூழைத்தண் டமிழர்க்கென் கொடியுங்கா ளமுமே.

விக்கிரமசோழனுலாப் பாடியபோது ஒருகண்ணியை யோட்டிப்

பாடென்றபோது கூத்தர் பாடியது.

* கையு மலரடியுங் கண்ணுங் கனிவரயுஞ்
செய்ய கரிய திருமாலே—வைப
மளந்தா யகனங்கா வாலிலமேற் பள்ளி
வளர்த்தாய் தளர்த்தாளென் மான்.

* இதுள் முதலடியிற் றண்டும் விக்கிரமசோழனுலாவின் கண் உள்ளன.

தேவி ஊடலாய்க் கதவடைத்தபோது கூத்தர் பாடியது.

கரத்துஞ் சிரத்துங் களிக்குங் களிற்றடைக் கண்டன்வந்தா
னிரத்துங் கபாட மினித்திறப் பாய்பண் டிவனணங்கே
புரத்துஞ் சிரத்துங் கபாடந் திறந்திட்ட அண்டிலங்கர்
புரத்துங் கபாட புரத்துங் கல்யாண புரத்தினுமே.

கண்டன் துலாபுருடதானம் பண்ணியபோது கூத்தர் பாடியது.

தொழுகின்ற மன்னர் சொரிந்திட்ட செம்பொற் றுலாத்திடைவண்
டுழுகின்ற தார்க்கண்ட னேறிய ஞான்றி னுவாமகிபோய்
விழுுகின்ற தொக்கு மொருதட்டுக் காலையில் வேலையில்வந்
தெழுகின்ற ஞாயிறோத் தான்குல தீப னென திர்த்தட்டிலே.

ஆனை நிகளம் விடுத்தபோது கூத்தர் பாடியது.

இன்னங் கலிங்கத் திகல்வேந்த ருண்டென்றே
தென்னன் றமிழ்நாட்டைச் சீறியோ—சென்னி
யகனங்கா வுன்ற னயிரா வதத்தி
னிகளங்கால் விட்ட நினைவு.

கண்டன் செணுவேளியிற் குதிரையேறியபோது கூத்தர் பாடியது.

கண்டன் பவளிக் கவனப் பரிநெருக்கான்
மண்ணெங்கா தேயிருந்த வாறென்றே—கொண்டிருந்த
பாம்புரவி தாயல்ல பாருவி தாயல்ல
வாம்புரவி தாய் வகை.

ஒட்டக்கூத்தர் பாதி சோழன் பாதி பாடியது.

ஆடுங் கடைமணி நாவசை யாம லகிலமெல்லா
நீடுங் குடையிற் றரித்த பிரானேன்று நித்தநவம்
பாடுங் கலிப்பெரு மாறொட்டக் கூத்தன் பதாம்புயத்தைச்
சூடுங் குலோத்துங்க சோழனைன் றேயென்னைச் சொல்லுவரே.

இராஜா கைகோடுத்தபோது கூத்தர் பாடியது.

கொலையைத் தடவிய வைவே லரக்கர் குலமடியச்
சிலையைத் தடவிய கையே யிதுசக தண்டத்துள்ள
மலையைத் தடவிய விர்தத் தடவி மலைந்தவொன்றார்
தலையைத் தடவி நடத்துங்கொல் யானைச் சயனங்கனே,

மடையனைத் தண்டஞ்செய்ததை விலக்கக் கூத்தர் பாடியது.

மீனகம் பற்றிய வேலையு மண்ணையும் வெற்படங்கப்
போனகம் பற்றிய மாலல்லே யோபொருந் தாவரசர்
கானகம் பற்றக் கனவரை பற்றக் கலன்கள் பற்ற
வானகம் பற்ற வடிவேல் விடுத்த மனதுங்கனே.

கூத்தர் மாணுக்கன் பாடிய அந்தாதிச்சமுத்தி.

மாவுறங்கின புள்ளுறங்கின வண்டுறங்கின தண்டலைக்
காவுறங்கின விண்ணமென்மகள் கண்ணுறங்கிலன் கையணைக்
கோவுறங்கு கடைத்தலைக்குல தீபவள்ளை குதட்டின்
றுவுறங்கு புகாரசஞ்சல வஞ்சலென்ன வடுக்குமே.

இராசாவுக்கு வேளை ஏதென்றுகேட்ட சோமனுக்குக்
கூத்தர் சொல்லியது.

தன்னுடைய தேவியர்க்குத் தார்வளவன் றுனுரைப்ப
துன்னுடைய சீர்த்தி யுயர்நலமே—துன்னுகழ்ச்
சோமா திரிபுவனத் தோன்றலே நின்புகழை
யாமா நுரைக்க விரி.

பழிகாரர் தொடர்ந்தபோது கூத்தர் சோமன் வாசலிலே
ஒடிச்சொன்ன கவி.

அடையென்பார் தள்ளென்பா ரன்பொன் றிலாமற்
புடையென்பார் தங்கடைக்கே போகேங்—கொடையென்
முத்துஞ்சோ மாபுவளை முன்னவனே நின்கடைக்கிழ் [முன்
வந்துஞ்சோ மாதலான் மற்று.

அரியைப்பாட வேண்டுமென்னக் கூத்தர் பாடியது.

ஆரே யெனுமொன்று சொல்லத் தொடங்கினு மவ்விடத்தன்
பேரே வருமென்ன பேறுபெற் றேன்பெரு நான்மறையின்
வேரே மிதுலையின் மின்னுடனேவெய்ய கானடந்த
காரே கடல்கொளுந் தச்சிலை வாங்கிய காகுத்தனே.

மேற்குறித்த பாடல்கள், தலைக்குறிப்புட்படத் தமிழ்நாவலர்
சரிதைபிற கண்டன. இத்துணையுங் கூறியவாற்றாற் புகழேந்தி
ஒட்டக்கூத்தரது உண்மை வரலாறு ஒருவாறு உணரப்படும்.

ரா. இராசவையங்கார்,

செந்தமிழ் தொ - 2 - ப - 12.

செங்குந்தரும் கொல்லாமையும்.

செங்குந்தரது பூர்வ வரலாறு கந்தபுராணம், ஈட்டி எழுபது, திருக்கை வழக்கம் முதலிய பிரபந்தங்களில் கூறப்பட்டிருப்பினும், சரித்திரப் போக்கில் ஆராய்ச்சி செய்வோர்க்குச் செங்குந்தர் தமிழரா ஆரியரா? பண்டைக்காலத்தில் அவர்கள் பேசியது தென்மொழியா வடமொழியா? தமிழராயின் பழையகாலத்திய சங்க நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள அக்காலத்துப் பல தமிழினத்தவருள் செங்குந்தரும் ஓரினத்தவராகக் காணப்படவில்லையே? ஆரியராயின் ஆரிய மொழியை அடியோடு மறந்து அல்லது அம்மொழியின் சம்பந்தம் பெரும்பாலுமின்றி மற்றைத் தமிழரைப்போல் தமிழ் பேசுவருதல் கூடுமா? அல்லது சங்க காலத்திற்குப் பிற்பட்டு இந்நாட்டில் குடியேறியவர்களா? அவ்வாறாயின் எத்தேசத்திருந்து வந்தனர்? என்பவை போன்ற விஷயங்கள் எளிதில் விளங்காமலிருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் சிற்சில நூல்களில் இரண்டொரு சம்பவங்களும் மற்றுஞ் சிலவற்றில் சில விஷயங்களின் தொகுதியும் (காலவரையறையின்றி முன் பின்னாகவும் திரித்தும்) கூறப்பட்டுள்ளவை தவிர ஒழுங்கான சரித்திர மின்மையேயாம். நம்முன்னோர் அப்போதைக்கப்போது பெரியோர்களது ஜீவிய சரித்திரங்களாவது நாட்டுச் சரித்திரமாவது பெரும்பாலும் எழுதினரில்லை. இப்போது கிடைத்துள்ள நூல், கல்வெட்டு முதலிய ஆதாரங்களைக் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்து, செங்குந்தரது பூர்வ சரித்திரத்தைத் தயாரித்து வெளியாக்குவது சங்கத்தாரது நோக்கங்களுள் ஒன்றாகும்.

ஆதலின் செங்குந்தர் பண்டைக்காலத்தில் கொல்லா விரத மேற்கொண்டு புலன் மறுத்த நல்லவர்களா? அல்லது, மாமிச பசுணிகளா? என்பதைக் குறித்து ஈண்டு ஆராய்ச்சி செய்வோம். நேர்த்போது இவ்வாறே ஒவ்வொரு விஷயமாக ஆராய்வோம்.

இதைக் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்வதென்? தற்காலத்திய ஒழுக்கத்தைக் கண்டு தீர்மானிக்கலாகாதா வெளின் ஆகாது. ஒரு மனிதனுக்கு எவ்வாறு செல்வம், தரித்திரம், சுகம், துக்கம், உயர்வு, தாழ்வு, பிணி, பிணியின்மை முதலிய ஒன்றுக்கொன்று

தம்முள் மாறுபட்டவை மாறி மாறி வருகின்றனவோ அவ்வாறே ஒவ்வொரு இனத்திற்கும், நாட்டிற்கும் மற்றும் உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொன்றிற்கும் மேன்மையும் தாழ்வும், நல்ல பொழுக்கமும், தீயவொழுக்கமும் காலம் தேசம் முதலியவற்றால் போதியகாரணங்கள் நேரும்போது மாறி மாறி வருதல் இயற்கைத் தருமம்.

உதாரணமாக, நந்தமிழ் நாட்டில் அநாதியாய் மது மாமிசங்களை நீக்கியவரென்றும், மற்ற வினத்தார் அத்தாய ஒழுக்கத்தைக் கொள்வதற்கு வழி காட்டிகளாயிருப்பவர்களென்றும் பலரால் கருதப்படுவோராகிய பிராமணரென்போர் முன்னொரு காலத்தில் மதுபானமும், மாமிச பசுணமும் நம்நாட்டிலேயே செய்துகொண்டிருந்தனரென்பது சரித்திரவாயிலாக விளங்குகிறது. இக்காலத்தும் பங்காளம் முதலிய வட நாடுகளிலுள்ள பிராமணருள் பெரும்பாலும் துறவிகள் தவிர ஏனையோர் சாதாரணமாக மாமிச பசுணம் செய்து வருகின்றனர் என்பது பிரத்தியகூதம். ஆகையால், ஓரினத்தவரின் பண்டை நிலைமையைத் தற்கால பொழுக்கப்படித் தீர்மானித்தல் கூடாது.

இனி நாம் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தைக் கவனிப்போம். செங்குந்தர் பண்டை நாளில் சுத்த வீரத்தன்மையில் மாத்திரமன்றி, சிவ கைங்கரியம், சிவபூஜை, ஜீவகாருணியம், கல்வி, கேள்வி முதலிய லௌகிக வைதிக பொழுக்கங்களிலும் மேம்பட்டு விளங்கியவரென்று நிரம்பக் கேட்டிருக்கிறோம். மேற்கூறிய பொழுக்கங்கள் இக்காலத்தும் மற்றும் இல்லாமற் போய்விடவில்லை. பண்டைக்காலத்தில் செங்குந்தர் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தில் தலைசிறந்து விளங்கினரென்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை. அவ்வொழுக்கத்தின் உண்மையைச் சுருதி, யுக்தி, அனுபவங்களால் ஒருவாறு ஆராய்வோம்.

புகழேந்திப் புலவர் இயற்றிய செங்குந்தர் திருக்கை வழக்கம் என்னும் அரிய நூலானது குந்தரை,

“புல்குநால்

அங்குகொள் ளன்றி புயர்க் கண்ணுறிற் கோடெறிந்துண்
பொங்கியுண லாந் தொழிளீர் புங்க்கை”

எனச் சிறப்பித்துக் கூறுகிறது. உலர்ந்த புல் சருகு முதலியவற்றைக்கொண்டு தீ வளர்க்குமேயல்லாமல் உயிர்களிடத்துள்ள காரூ

ணியத்தினால் மரக்களைகளை வெட்டி அவற்றால் தீ வளர்த்து உணவைச் சமைத்தலாகிய தொழிலை ஒருபோதாளு செய்யாத மேன்மை தங்கிய கையாகும் செங்குந்த தாது கை என்பதே இதன் பொருள். உண்மை விளம்பியாகிய நம் திருவள்ளுவ நாயனார் தமது முப்பாவில் (திருக்குறள்) புலால்மறுத்தல் கொல்லாமை ஆகிய இரண்டு அரிய விரதங்களையும் துறந்த முனிவர்களுக்குரிய னவாகக் கருதியே துறவறவியலில் அமைந்தருளினார். துறவறத்தில் கூறியுள்ளவை சிறப்பாகத் துறவிகளுக்கும் பொதுவாக இல்வாழ்வோர்க்கும் உரிய அறங்களாகவும், அவ்வாறே இல்லறவியல், அரசியல், அங்கவியல் முதலியவற்றில் கூறப்பட்டவை அவ்வவற்றிற்குரியவர்க்குச் சிறப்பாகவும் என்னையோர்க்குப் பொதுவாகவும் கருதப்படும். ஆதலின் துறவறவியலிற் கூறியுள்ள கொல்லாமை யாகிய விரதத்தைச் சிறப்பாகத் துறவிகளும் பொதுவாக இல்லவாழ்வோரும் அனுஷ்டித்தல் பொருத்த முடைந்தாம். அவ்வாறன்றி,

“அந்தண ரென்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழு கலான்”

என்றபடித் தாம் மேற்கொண்ட ஜீவகாருணியங் காரணமாக அந்தணரெனச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் துறவிகளைப்போல் கொல்லாமையை அபிதிவரத்துடன் இல்லவாழ்வோராகிய செங்குந்தர் அனுஷ்டித்து வந்தாரென்பது மேற்கண்ட திருக்கை வழக்க மேற்கோளால் நன்கு விளங்குகிற தல்லவா?

“சுழன்று மேப்பின்னர் அலகமு தனும்
ஊழ்நிழுவே தலை”

எனவும்,

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற் றெல்லார்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர் எனவும்

உழவைத் தொழில்களுள் தலையாயதெனத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய நாயனாராலும், காருண்ய திருட்டி கொண்டு நோக்குங்கால் சாலச் சிறப்புடைத்தாமென யூதித்தறிந்து கொள்ளப்பட்டதாய் நெய்தற் றெழிலியே தந்தொழிலாகக்கொண்ட செங்குந்தர் உயிர்களிடத் தில் வைத்த கருணையினால் காய்க்க மரங்களைக்கொண்டு தீ வளர்க்க

கும் ஒழுக்கம் பச்சை மரங்களையும் சில சமயங்களில் வெட்டும் ஒழுக்கத்திலுக்கும் எனக்கருதி சருகுகளையே உபயோகித்திருத்தல் கூடுமென யுத்திக்குப் பொருந்தியிருத்தலைக் காண்க. அங்கனமாயின் அது அனுபவத்திலும் பொருந்தியுள்ளதா வெனக் கேளாதபடி செங்குந்தருள் இன்னும் மிகப் பெரும் பாலரால் அவ்வொழுக்கம் கையாளப்பெற்று வருவது யாவரும் அறிந்ததொன்றாம். இதனால் மேற்சொன்னபடி சருதி, யுத்தி களாலன்றி அனுபவத்தாலும் செங்குந்தர் உயிர்கள் மாட்டுக் கருணையுடையவரென விளங்குகிறது. காடுகள் மிகுந்திருந்த முற்காலத்தில் விறகு எளிதில் கிடைக்கக் கூடுமாயினும் அதை நீக்கிச் சருகெரித்த இவர், உண்மையாகவே உயிர்களிடத்துக்கருணை யுடையாரென்பது சொல்லாமலே அமைபும். கொல்லாவிதம் தத்தமதேயெனச் சொல்லிக்கொள்ளும் சமணர், புத்தர், பிராம ணர் முதலியோருள் எவரேனும் இவ்வரிய சருகெரிக்கும் ஒழுக் கத்தைக் கைக்கொண்டாரெனச் சொல்ல இடமில்லை. ஜீவகா ருண்யத்தையே அடிப்படைத் தத்துவமாகக்கொண்டு தமது வாழ்க்கைக் கின்றியமையாதனவாகிய தொழில் முதலியவற்றை இக் குந்தர் அமைத்துக்கொண்டனர் என்றும் அரிய உண்மையை யறிந்த மதுரைப் புராணத்தார்,

“கோக்கோ மின்ன னுரைத் தவத்தரைத் துலத்தில் வேத
மாக்களைச் சிசுவைக் கொன்றான் செய்நன்றி மறந்தானுசான்
ஆக்கம் தமிழ்தான் பாவ மனைத்துஞ் செங் குந்தர் வீதி
தேக்கிடப் பிச்சை வாங்கி யுண்டிடத் திரு மென்றே”

எனக் கூறியது மிகையாகாது.

ஆரினும் ஒழுக்கமேம்பட்டால் தலையின் மயிரைப்போல் புகழ்ந்து கொண்டாடப்பட்டோரது சந்ததியாராகிய தற்காலத் திப குந்தர், அத்தலையினின்மையிழந்த மயிரினையராய் இதனினுந் தாழ்ந்த நிலை இல்லை யென்னுமாய் மிகத் தாழ்ந்த நிலையடைந் திருக்கின்றனர் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. இக்காலத்தில் அவருள் பெரும் பாலார் மதுபானமும் புலாணுண்டிலும் அவர்க்கே உரித்தாயதென உலகத்தார் கொள்ளுமாய் அத்தீய வொழுக் கத்தில் ஆழ்ந்து படிந்து கிடப்பது மிகப் பரிதாபப்படத்தக்க தாம். இவ்வாய் நிலைகுலைந்துள்ள சமூகத்தை முன்போல் உயர்

திலைக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற நன்மையைக்கொண்டு நியமிக்கப்பட்ட தென்னிந்திய செங்குந்த மகாஜன சங்கமானது எல்லா நன்மைகளையும் சிறப்பாகக் குந்தகுல மக்களுக்கும் பொதுவாக விநியோகிக்கும் உதவி இறைவனதருளால் நீடித்து வாழமாக.

செங்குந்தரைப் போலவே வன்னியர், சான்றோர், நாயுடுமார் முதலிய பல இனத்தவரும், தாங்கள் முற்காலத்தில் உயர்நிலையில் இருந்ததாகவும் தற்காலம் தாழ்வடைந்ததாகவும் கூறுவதன்றி, அதற்குச் சான்றாக நூலாதாரங்களும் காட்டுகின்றனர். இவற்றுள் உண்மைக்கூற்று யாது எனப் பலர் சந்தேகம் கொள்ளக் கூடும். அவ்வாறு ஐயுறுதற்கு இடமே இல்லை. அவர் கூற்று யாவும் உண்மையே. பண்டைக்காலத்தில் பல துறைகளிலும் முன்னேற்றமடைந்து உலகத்திலுள்ள ஏனைய தேசத்தார்க்கு நாகரீகத்தில் வழி காட்டியாயிருந்தது நமது நாடென்பதை மறுப்பார் ஒருவருமில்லை. நம் தேசத்திற்கு அங்கங்களாகிய ஒவ்வொரு இனமும் முன்னேற்ற மடைந்திருந்தாலன்றோ அங்கியாகிய நாடு முன்னேற்ற மடைந்திருந்ததாகக் கருதப்பட்டிருக்கும்.

இரண்டொரு இனத்தவர்மாத்திரம் முன்னேற்ற மடைந்து பல வினத்தவர் தாழ்நிலையில் இருந்திருப்பாராயின், இரண்டொரு அங்கங்கள் மாத்திரம் அழகுபெற வமைந்து மற்றெல்லா அங்கங்களும் விகாரப்பட்டிருக்கும். ஒரு மகனைக் குருபி என்பதுபோல நம்நாடும் அநாகரீகமான நாடென்றே கருதப்பட்டிருக்கும்.

அவ்வாறில்லையாகவே அங்கங்களாகிய நம் நாட்டு எல்லா இனத்தவரும் முற்காலத்தில் உயர்நிலையில் இருந்திருக்க வேண்டுமென ஊகித்தறியவேண்டி யிருக்கிறது. ஆதலின், நம் நாட்டார் இவ்வுண்மையை யறிந்து இவ்வினம் தாழ்ந்தது, அவ்வினம் உயர்ந்தது என இனச்சண்டைகளைக் கிளப்பித் தாம் இலாபமடைய விரும்பும் சுயநலவாதிகளின் வலையில் சிக்கியுழலாது,

“பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்”

என்னும் மறைமொழிப்படி எல்லா மக்களும் பிறப்பால் ஒத்தவரென்ற சமத்துவபுத்தியெய்தி யாவரிடத்தும் நட்புபூண்டு வாழ்வதே நன்று.

மா. அ. கனகசபை முதலியார்.

ஒரு வேண்டுகோள்

சீர் பெறு செங்குந்த சகோதரர்களே! நம்குல முன்னேற்றம் மடைய வேண்டியதற்கு முக்கிய சாதனமாயுள்ளது ஒழுக்கம். அவ்வொழுக்கமே உயிரினும் மேம்பட்ட தென்றால் அதனினும் உயர்ந்த பொருள் ஒன்று உண்டோ?

ஒழுக்கம் விழுப்பந்தாலா ஒழுக்கம்
உயிரினு மேம்பப் படும்

என்றார்நமது பெரியார். அவ்வொழுக்கத்தை விருத்தி செய்வதற்கு அடிப்படையாக உள்ளது அறிவு. அவ்வறிவை விருத்திசெய்வதற்கு முக்கிய சாதனமாக உள்ளது கல்வி. அக்கல்வி நம்மவரில் பெரும்பாலார்க்கு இல்லை என்று கூறுவது மிகையாகாது. நம் முன் அத்தி பூத்தாற்போல் சில கல்விமான்கள் இருக்கக் காண்கிறோம். பெருந்தொகையாளராகிய நம்மவருள் சிறு எண்ணுள்ள கல்விமான்கள் மட்டுமிருந்தால், நமது சமுதாயம் எந்தக் காலத்தில் நன்னிலமைக்கு வரும்? ஆதலால் நமது குலச் சிறுவர்கள் எவ்வளவு விரைவில் கற்றுத்தேறுகிறார்களோ அவ்வளவு விரைவில் நமது சமுதாயம் முன்னுக்கு வருவதோடு நாம் கை நழுவு விட்டிருக்கிற வழக்க ஒழுக்கங்களெல்லாம் வந்து சேரும்.

இனி, இக்காலத்தில் செல்வவான்களிடம் பலர் தங்கள் பிள்ளைகளை உயர்தர கல்வியில் பயில்க்கின்றார்களில்லை. பயில்வித்தாலும் அவர்கள் படிக்கின்றார்களில்லை. இனியும் அவ்வித பிராமல் உயர்தரகல்வி பயில்க்க முயல வேண்டுகின்றோம். ஏழைச் சிறுவர்களோவெனில் கூரிய புத்தி யுடையவர்களாகவும் வாசிக்க எண்ண முடையவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். இருந்து என் பயன்? பெற்ற தந்தையர்கள் உணர்வின்மீது தவிக்கின்ற காலத்தில் அவர்கள் மக்களை எவ்வாறு கல்வி பயில்வித்தல் கூடும்?

அவ்விதம் தவிக்கின்ற கூறிய புத்தி துட்பத்தை யுடைய ஏழைச்செங்குந்த மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்துத்வ நமது சங்கத்தார் முன் வந்திருக்கின்றார்கள்.

ஆனால், சங்கத்திற்குப் பொருள் வருவாயாவது மூலதனமாவது போதிய அளவு இல்லாமையால் எடுத்த காரியத்தை முற்றுப் பெறச் செய்வதற்கு முட்டாக இருக்கின்றது. நமது மாணவர் களுக்குக்கல்வியில்வித்தலே நமது குலம்முன்னேற்றமடைவதற்கு முக்கிய சாதனமாகும். ஆதலால், நமது குலச் சிறுவர்களுக்குக் கல்வி பயிலவித்தல் ஒவ்வொரு தந்தையின் கடமையாகும். அன்றி யும் நம் குலச் சீமான்கள் நமது சங்கத்திற்கு இயன்ற உதவி புரிந்து சங்கத்தாரின் நன்னோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்து வைக்கு மாறு வேண்டுகின்றோம்.

“சுற்றத்தால் சுற்றப்பட வொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன்.”

“ஊரார் பிள்ளையை ஊட்டி வளர்த்தால்
தன் பிள்ளை தானே வளரும்.”

என்னும் ஆன்றோர் மொழியைக் கவனித்தல் வேண்டும்.

தி. நா. சபாபதி முதலியார்,

ம. சண்முகசுந்தர முதலியார், M. A., L. T.,

அமைச்சர்.

தேன்னிந்திய செங்குந்த மகாஜன சங்கம்.

உபகாரச் சம்பளம்.

நமதுகுல ஏழை மாணவர்கள் உபகாரச் சம்பளம் பெற சங் கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கும் மனுக்களுக்கு ஆகஸ்ட் மாதம் முதல் வாரத்தில், அதாவது ஆங்காங்குள்ள கலாசாலைகளில் நமதுமாண வர்களுக்குக் கிடைக்கும் உபகாரத்தின் விபரமும் அளவும் தெரிந்த பின்னர்முடிவு தெரிவிக்கப்படும்.

கடிதங்கள்

Copy of Telegram dated 23—6—27

From the South Indian

Senguntha Mahajana Sangham

To the MINISTER,

Local Self Government Madras.

The South Indian Senguntha Mahajana Sangham deeply regrets that there is no Representative of the Sengunthar Community on the newly constituted Siva Devasthanam Committees of the Tinnevely District. This Sangham requests the Hon'ble Minister of Local Self Government to be pleased to appoint a Senguntha Mudaliar to one of the seats, considering that Sengunthars form an important portion of the total population of the District, and that they have contributed by virtue of hereditary right not a little to the Establishment and Maintenance of the Devasthanams there. The Sengunthars of the district and this Sangham suggest to one of the seats the name of T. P. K. Arumugha Mudaliar, President Union Board Tenkasi a pious, learned and influential member of the community and request The Hon'ble Minister of Local Self Government to nominate the gentleman to one of the seats vacant on the Committee. The Secretaries of the Sangam.

தேன்னிந்திய செங்குந்த மகாஜன சங்கமும்

திருநெல்வேலி தேவஸ்தான கமிட்டியும்

திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலிருந்த தேவஸ்தான பழைய கமிட் டியை ரிவிஜியஸ் எண்டெளமென்ட் போர்டார் கலைத்துவிட்டு

புதிய ஆக்டின் பிரகாரம் புதுகமிட்டிகளை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றதாகத் தெரியவருகின்றது. இந்த கமிட்டிகளில் தற்போது ஐந்து ஸ்தானங்கள் காலியாயிருக்கின்றன.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் வேளாளர்கள் பெருந் தொகையாயிருப்பது போலச் செங்குந்தர்களும் அம்பாசமுத்திரம், கல்லிடைக்குறிச்சி, சங்கரநயினூர் கோவில் முதலிய பல இடங்களில் பெருங் கூட்டமாக வசித்து வருகிறார்கள். தேவஸ்தான கமிட்டிகளில் பெரும்பான்மையோர் வேளாளரும் இன்னும் பிற இனத்தாரும் இரண்டொருவரும் நியமனஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். பெருங்கூட்டமாயுள்ள செங்குந்தரும் ஒருவரேனும் மேற்கண்ட கமிட்டியில் தேர்ந்தெடுக்கப் படவில்லை. இது சம்மந்தமாகத் திருநெல்வேலி முதலிய பல இடங்களில் உள்ள செங்குந்த முதலியார்கள் கூட்டங்கள் கூடித்தங்கள் குறைகளைத் தீர்க்கும்படி அரசாங்கத்தாருக்கும் எண்டௌமென்ட் போர்டாருக்கும் விண்ணப்பஞ் செய்திருக்கிறார்கள்.

அக்கூட்டத்தார் லேக்சத்தின்படி தேன்னிந்திய செங்குந்த மகாஜன சங்கத்தாரும் அரசாங்கத்தாருக்கும் எண்டௌமென்ட் போர்டாருக்கும் மேல்கண்ட தந்தி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் செங்குந்த முதலியார்களின் முற்போக்கை இந்தச் சமயம் தவறிவிடாமல் ஆதரிப்பது உசிதமாகும். அமைச்சர்.

காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்.

உலகத்தில் மானிடராய்ப் பிறந்த நாம் இப்பழமொழியை நன்கு ஆலோசித்து அதன் கருத்தை அறியவேண்டும்.

சமயம் வாய்ந்தபோதே, நாம் செய்ய எண்ணிய காரியங்களைச் செய்து முடித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது இதன் கருத்து.

நோயால் வருந்தும் ஒரு குடியானவன் அயலார் சென்று வசிக்கிறதன் தமையன் மகனுக்குத்தான் இரண்டு மூன்று மாதத்திற்குள் இறந்துபோய் விடுவதாய் வைத்தியர்கள் சொல்லுகிறார்களென்றும் அதற்குள் தன்னை வந்து பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தான். தமையன் மகனுக்குக் கடிதம் கிடைத்த உடன், இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் இருக்கிறதே அதற்குள் எப்பொழுதாவது போய்க் கொள்ளலாமென்று இரண்டு மாதகாலமாக சும்மா இருந்துவிட்டான். பிறகு மிகுதியான ஒரு மாதத்தில் தன் ஊருக்குப் போக நல்ல தினம் இருக்கிறதாவென்று ஜோசியரிடம் அவன் கேட்டதில் இன்னும் பதினைந்து நாள் கழித்துப் போவதுதான் நலமென்று அவர் சொல்லிவிட்டார். அதனால் அவன் அவர் குறிக்கப்பட்ட நல்ல தினத்தில் தான் ஊருக்குப் போகும் வழியில் மழை மிகுதியால் ரயில் போக்கு வரவு நின்றுவிட்டதாகக் கேள்விப்பட்டு மிகவும் வருந்தினான். பிறகு இரண்டு மூன்று தினத்திற்குப் பின் னாலேதான் அவனுக்கு வந்து சேரமுடிந்தது. அதற்குள் அவனுடைய பெரிய தந்தை தன் ஆஸ்தி முழுதும் பிறனொருவனுக்கு எழுதி வைத்துவிட்டு இறந்துவிட்டான். அந்தோ! அவன் என்ன செய்வான்! அரியாயமாய் தன்னுடைய சோம்பேறித் தனத்தால் ஆஸ்தி முழுதையும் இழந்துவிட்டோமே என்று பரதவித்தான். அப்பொழுது தான் அவனுக்கு “காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்” என்ற ஆன்றோர் மொழி ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

1914-ம் வருஷத்திலேயே நம் “செங்குந்த மித்திரன்” ஸ்தாபிக்கப்பட்டு இடையில் அநேக இடையூறுகளினால் தடைப்பட்டு சிகழும் 1927-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் முதல் ஓர் இனிய மாதாந்தப் பத்திரிகையாக உலாவி வருகிறது. “காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்” என்ற பழமொழிப்படி செங்குந்த குலாபிமானிகள் ஒவ்வொருவரும் “செங்குந்த மித்திரன்” சந்தாதார்களாகச் சேர்ந்து விரைவில் வாரப்பத்திரிகையாக வெளிவரும்படி ஆதரிக்க எல்லாம் வல்ல முருகன் இன்னநாள் பாலிப்பாளுக. சுபம்.

ஆ. அ. மு. க. ம்

மாணிக்கவாசகர் திருநகூத்திரம்.

இவ்வைபவம் பிரபவஸ்ரூ ஆனி திங்கள் 19ம் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை அம்பா சமுத்திரம் செங்குந்தர் தேவாரகோஷ்டி சங்கத்தில் இனிது நடைபெற்றது.

அன்று பகல் புராணம் வாசிக்கப்பட்டது. தேவாரம், திருவாசகம், திருப்புகழ் முதலிய அரிய பாசாங்களை ஒதப்பெற்றது. மாகேசுர பூஜை அதிவிமரிசையாய் நடைபெற்றது.

அன்றிரவு சங்கத்து தேவார கோஷ்டி மாணவர்கள் தேவாரம், திருவாசகம், திருப்புகழ் ஒதி வீதிவலம் வந்தார்கள்.

இதுபோல் அப்பர், சம்பந்தர் குருபூஜைகளும் நடைபெற்றன.

சேங்குந்தர் தேவாரகோஷ்டி சங்கத்தார்,

அம்பை.

சைதாப்பேட்டை ஸ்ரீ ஷண்முக சுப்பிரமணிய

திருப்புகழ் சபை

இச்சபையின் ஒன்பதாமாண்டு நிறைவுவிழா சென்ற வைகாசி மீ 32௨ (14-6-27) செவ்வாக்கீழ்முமை திருப்புகழ் தூசிரியர் ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் திருநாள் சைதாப்பேட்டை செங்குந்தர் 'கோட்டம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியப் பெருமான் ஆலயத்தில் கொண்டாடப் பெற்றது. அவ்விழாவிற்கு வட திருநாசேச்சுரம் ஆனகாப்புத்தூர், ஆலந்தூர், சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினரும் திருவல்லிக்கேணி செங்குந்த கோட்டத்து ஸ்ரீ நடராஜ பக்தஜன சபையினரும், சைதாப்பேட்டை ஸ்ரீ காரணீச்சுரன் பேட்டை ஸ்ரீ சந்தன விராயக பக்தஜன சபையினரும், பெரியப் பேட்டை ஸ்ரீ நடராஜ தமிழ்வேத பாராயண சபையினரும், மற்றும் பல அடியார்களும் வந்திருந்தனர். மேற்கூறிய சபையினர் அபிஷேகாதி வைபவங்களைக் கண்டு களித்ததன்றி சுவாமிகள் உலா வருகையில் அவர் முருகப்பெருமான் திருவருட் பிரசாதம் பெற்று உலகய்யத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருப்புழைவாயாற இன்னிசைக் கருவி களுடன் பாடித் தாமிப்புறமு ஆங்கெழுந்தருளியிருந்த ஏனைய அடியார்களையும் ஆனந்தமடையச் செய்தனர். இவ்வுடியார்க்கு குழாங்கட்கு மடைபூர்வமான வந்தனம் செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

T. S. நடேச முதலியார் அவர்கள்.

சைதாப்பேட்டை.

சேனைத் திருவல்லிக்கேணி செங்குந்த கோட்டத்தில்.

ஸ்ரீ ரேணுகா பரமேஸ்வரி யம்மையாருக்கு சிகழும் பிரபவஸ்ர ஆடி மீ 21௨ வெள்ளிக்கிழமை காலை 7 மணிக்கு துவஜ ரோகணமும் முறையே 10-தினங்களும் காலை, மாலை உற்சவங்கள் நடைபெறும். 13ம் நாள் ஷ்டி அம்மையார் தியாகராஜ கோலம் பூண்டு நடிக்கும் பதினெண் நடனக்காட்சியைப் பக்த கோடிகள் கண்டு களித்து ஆரந்தப் பெருவாரிதியில் திளைக்குமாறு வேண்டுகிறேன்

தே. அண்ணாசாமி முதலியார்

திருவல்லிக்கேணி.

காலஞ் சென்றார்

(15-7-27)

செந்தமிழ் நாட்டில் உத்தம சுத்தசைவ குலத்துதித்து தமிழ் மொழியின் இலக்கண இலக்கியங்களைத் துறை போகக் கற்றுப் பண்டைய தமிழ் மக்களின் பெருமையை முக்கியமாகத் தம்முடைய கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியின் பயனால் தெள்ளத் தெளிந்து சென்ற விடமெல்லாம் தமிழின் பெருமையையே பேசிப் பிரமசரியங் காத்து அறவழியில் நடந்து வந்த பெரியாரும், காலக் கணிதரும், கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியரும், ஏகை, வான, வைத்திய முதலிய நூல்களில் தேர்ந்தவரும், செந்தமிழ்ப் பெரும் புலவருமாகிய, காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீலஸ்ரீ திரு. சுப்ரமண்ய தேசிகனார் 1927, ஜூலை 9௨ சனியன்று, காஞ்சிபுரத்தில் தமது இல்லத்தின் கண். சிவ பெருமானின் திருவடி நீழலில் இரண்டறக் கலந்தனர். இப்பெரியார் இவ்வுலகை விட்டு—நீத்தது இவரைச் சார்ந்தாருக்குச் சிறப்பாகவும் தமிழ் மக்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவாகவும் பெருநஷ்டம் விளைந்ததென்றே சொல்லவேண்டும். செல்லு மிடங்கள் தோறும். தமிழ்ப் பாஷையின் அருபைப் பெருமைகளைச் சொல்வதையே இப்பெரியார் தமது அருந் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தார். பாஷைக்காக எந்த இடத்தும் எவர் தயையும் எதிர்பாராது பேசும் பெருந் தைரியம் இவரிடத்துச் சிறப்பாக விளங்கியது. கள்ளங், கபடு, எள்ளளவும் இல்லாத இப்பெரியார் பண்டைக் காலத் தமிழ்ப்புலவர்களைப்போன்றே தம்மனத்தில் பட்ட விஷ

யங்களை உள்ளது உள்ளவாறே கூறும் உண்மையினை யுடையவர் இவர் வெளியிட்ட தொண்டை மண்டல வரலாற்றுச் சுருக்கம் ஒன்றே இவரது கல்வெட்டு ஆராச்சியின் சிறப்பை விளக்க அறி குறியாக இருக்கின்றது. இத்தகைய பெரியார் நம்மை விட்டுப் பிரிந்தது விசனிக்கத் தக்கதே.

கா. ச. ஸ்வாமிநாத தேசிகர், காஞ்சீபுரம்.

ம தி ப் பு ரை .

அருணகிரி என்னும் வாரப் பத்திரிகையானது அழகிய சொற்பொவிவுடன் வரைவின் மகளிர் தொழிலை மேற்கொண் டொழுகும் ஒரு பிரிவினரை முன்னேற்றம் அடைவித்தவில் மிக முயன்று உழைத்துவருதல் மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. உல கப் பொதுவியங்களுக்கும் மகாத்மகார்தி சரிதத்தையும் விளக்கி வருகின்றது. இப்பத்திரிகைக்கு ஆசிரியர் சி. ராம. இராமநாதன் என்பவர். இப்பத்திரிகையானது இராமநாதபுரம் ஜில்லா பள்ளத் தூரினின்றும் வெளிப் போந்துவருகின்றது.

இதன் வருட சந்தா ரூ. 4 0 0

குடும்ப வைத்தியம்.

ஆகார முறையிலேயே வியாதி வளராமல் காப்பாற்றிக்கொள் ளுப்படியான ஒரு நோக்கங்கொண்டே இறைவன் இந்த உல கில் பல தாவரவர்க்க மூலிகைகளை யுண்டாக்கி யிருக்கிறார். அம் முறையை அனுசரிக்காதவர்களுக்கு நோய் வந்தாலும் பல மருந்துகள் செய்வதற்கும் அந்த வகை மூலிகைகளை அவசிய மாக யிருக்கிறது. ஆகையால், வாது, பித்த, சிலேத்துமம் என்ற மூன்றுவித தேகக்கூறுகள் இருக்கிறது. அந்தந்த தேகிகளுக்குரிய பதார்த்தங்கள் இன்ன இன்னவென்றும் வகுத்துக் கூறு கிறது. அம்முறை கண்டபயோகிக்கும் வகையில் தவறியபோது அம்மருந்துகள் பலிதமாவதில்லை. மருந்தையோ, தூலையோ பொய்யென்று உலகம் அறியாமையை மெய்ப்பிக்கிறது. சரியான முறையில் தேககூறு தெளிந்து கொள்வதற்குரிய சாதனங்களை

சுதேச வைத்திய உலகத்திற்குச் செய்து கொடுத்து ஆதரிக்கும் கடமையை விட்டுச் சுதேச வைத்திய வரையில் ஆதாரமில்லை யென்று சொல்வதை நிகர்த்ததாம். புராதன நூல்கள் காலபேத நிகழ்வுகளால் அழிந்துபோய் எஞ்சிய நூல்கள் கீழ்ச் சமுத்திரக் கரையில் ஒன்றும் மேலைச்சமுத்திரக் கரையிலொன்றுமாய் உடல்வேறு தலை வேறுகவும் கைவேறு கால் வேறுகவும் சிதறுண்டு எண்ணிறந்த நூல் அச்சுக்கும் வராமல் அழிந்து ஆதர வற்றுக் கிடக்கிறது. உலகமக்களை நோயின்றிக் காக்கும் கடமை யேற்றுக்கொண்டிருக்கிற அரசாங்கம் சுதேச வைத்திய நூல் களைச் சேர்த்து ரூபப்படுத்தி அச்சிட்டு உதவி செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்து கொடுக்க முற்படவேண்டும்.

வாதசாரம் பெற்றவர்களுக்கு குப்பைமேனி, முன்னை, ஆரை, வேளை, மணத்தக்காளி, முசுமுசுக்கை, அப்பை, முக்க ரட்டை, பசலை, இந்தக் கிரைகள் சமைத்து உணவோடு உண்டு வரில் நல்ல குணமுண்டாம்.

பித்ததேகிகளுக்கு கோவை, முருங்கை, பசலை, பொன் முசுட்டை, அப்பை, பாலே, தூதுளம், கரை, வல்லாரை, சிறு கிரை, மணத்தக்காளி இவைகளின் கிரைகளை சமையல் செய்து உபயோகிக்க நல்ல குணமுண்டாம்.

சிலேத்தும தேகிகளுக்கு:—

காரை, வரிக் கோவை, கருஞ்செம்பை, புளியாரை, ஆரை, குப்பைமேனி, பொன்னவரை, முசுமுசுக்கை, புண்ணாக்குக்கிரை, முளைக்கிரை, பொன்முசுட்டை, உளுத்தங்கிரை, காராமணிக் கிரை, நாய்வேளை, பொன்னாங்காளி, இவைகளின் கிரைகள் மிக நன்றும்.

வாததேகிகளுக்குரிய காய்வகை, கலியாண பூசனி, சுத்தரி, வழுவலங்காய், முருங்கைப்பிஞ்சு, வெள்ளை அவரை, மிதிபாகல், காராக்கருணை, காட்டுக்கருணை அவைகளாம். இவை தவிர்த்து மற்றவை கூடாதனவென்பது நூல்முகம்.

பித்ததேகிகளுக்கு, காய்வகைகள்:—

வெள்ளரி, பாகல், புடலங்காய், அவரை, பிரக்கு, ஆற்ற முள்ளி, முருங்கை, சுத்தரி, வரைய, காரா, இவைகளாம்.

இவையன்றி மற்றவை, புதிக்கில் பல வியாதிகளை யுண்டாக்கும். முறையே பாதை அதுசரித்தால் நோய் வராது என்பது எல்லாம்.

லேத்தும் தேகிகளுக்கூரிய காய்வகைகளாவன :—

அத்திக்காய், மிதிபாவல்காய், கொம்பு பார்க்காய், கத்தரிக்காய், அவரை, களாக்காய், பயித்தங்காய், கண்டங்கத்திரிக்காய், நுணைக்கிழங்கு, வாழைத்தண்டு, வாழைப்பூ, முள்ளங்கி, பிரிக்காய், பூஷணிக்காய், இவைமட்டுமாம், இவையன்றி மற்றவை சித்தால் வியாதியாம். ஆகார வேறுபாடும் வியாதியையுண்டாக்கும் முக்கிய காரணங்களிலொன்றென்பது வெள்ளிடை.

ஜி. கண்ணுசாமி.

வைத்தியம், திருவாரூர்.

நன்கோடை

ஏழைச் செங்குந்த மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் நாடுப்பதற்காகப் பொருள் உதவி செய்யும்படிச் சங்கத்தார் பங்க வேண்டுகோளுக்கு இனங்கி உதவிய நன்கோடையின் பரம் :

பர் திருவாளர் K. A. ஷண்முக முதலியார்
அவர்கள் ஹல்வியாபாரம் திருப்பத்தூர்
வட ஆற்காடு

ரூ. 25—0—0

,, க. மு. சுப்பராய முதலியார்
அவர்கள் ஜவுளி வியாபாரம்
சுமிஷன் ஏஜெண்டு, திருமலைராயன்
பட்டினம்

ரூ. 25—0—0

நே. கனவான்களுக்கு சங்கத்தார் மிகுந்த நன்றி பாராட்டு
கருங்கள்.

208436